

Αγαπητά μου τρωκτικά,
Εδώ στην Ποντικόνησο, όλα τα βιβλία
μου έχουν γίνει μπεςτ σέλερ. Πρό-
κειται για ξεκαρδιστικές περιπέτειες,
πιο τρυφερές από τη φέτα, πιο νόστι-
μες από τη γραβιέρα και πιο αρω-
ματικές από την παρμεζάνα... Είναι
ιστορίες που θα σας μείνουν αξέχα-
στες, σας το εγγυώμαι εγώ, ο Τζερό-
νιμο Στίλτον.

ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

«Τι Χριστούγεννα κι αυτά! Ο παππούς Τορκουάτο αποφάσισε να πε-
ράσουμε τις γιορτές όλοι μαζί στη Νέα Υόρκη, κοντά στον φίλο του,
τον Κλοντάικ Μακάρουρ. Ποιος ξέρει για-
τί, αφού τα Χριστούγεννα είναι τόσο
ωραία στην Ποντικούπολη! Ακολου-
θησα απρόθυμα και... έζησα μια
πραγματική περιπέτεια προσπαθώ-
ντας να εντοπίσω μια μυστηριώδη κυ-
ρία στους δρόμους της Νέας Υόρκης!»

ΠΟΝΤΙΚΟΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

44

Τζερόνιμο Στίλτον

Καταδίωξη στη Νέα Υόρκη

ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τζερόνιμο Στίλτον

ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Τζερόνιμο Στίλτον

Γεννήθηκε στην Ποντικούπολη της Ποντικονήσου και σπούδασε Ποντικολογία και Φιλολογία των Τρωκτικών καθώς και Συγκριτική Αρχαιοποντικολογία. Διευθύνει την *Ηχώ των Τρωκτικών*, την πιο επιτυχημένη εφημερίδα της Ποντικονήσου.

Έχει λάβει πολλές διακρίσεις, μεταξύ των οποίων το βραβείο Πόντιτζερ για το βιβλίο του *Το μυστήριο του χαμένου θησαυρού*.

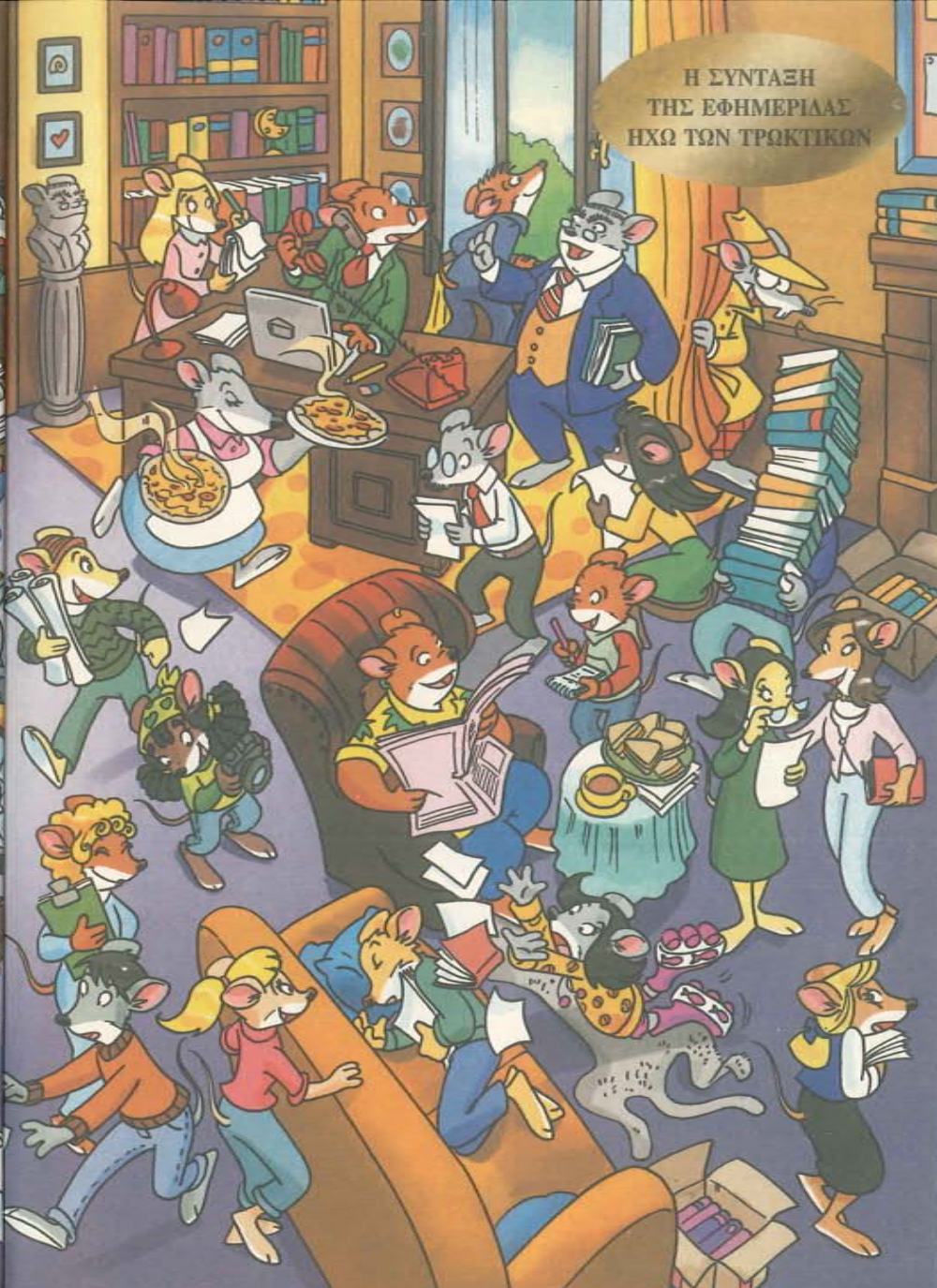
Τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε 48 γλώσσες και έχουν πουλήσει 140 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως!

Αγαπητά μου τρωκτικά,
καλωσορίσατε στον κόσμο του

Τζερόνιμο Στίλτον

Η ΣΥΝΤΑΞΗ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΗΧΩ ΤΩΝ ΤΡΟΚΤΙΚΩΝ

Στην Κατερίνα
Καρατάβου,
Τζερόνιμο
Στίλτον

Τζερόνιμο Στίλτον

**ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ**

ΚΕΔΡΟΣ

ΤΖΕΡΟΝΙΜΟ ΣΤΙΛΤΟΝ
ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΣ ΠΟΝΤΙΚΟΣ,
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤΗΝ *ΗΧΩ ΤΩΝ ΤΡΩΚΤΙΚΩΝ*

ΤΕΑ ΣΤΙΛΤΟΝ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ,
ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΤΡΑΠΟΛΑ
ΑΣΤΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΦΟΡΟΣ,
ΞΑΔΕΡΦΟΣ ΤΟΥ ΤΖΕΡΟΝΙΜΟ

BENIAMIN
ΤΡΥΦΕΡΟΣ ΚΑΙ ΓΛΥΚΟΥΛΗΣ,
ΑΝΪΨΙΟΣ ΤΟΥ ΤΖΕΡΟΝΙΜΟ

ISBN 978-960-04-4859-7

Τίτλος πρωτοτύπου: *Inseguimento a New York*

Κείμενο: Geronimo Stilton

Εξώφυλλο: Giuseppe Ferrario

Εικονογράφηση: Claudio Cernuschi (σχεδιασμός), Giuseppe Di Dio και Christian Aliprandi (χρωματισμός)

Γραφικά: Merenguita Gingermouse και Yuko Egusa

Βασισμένο σε μια πρωτότυπη ιδέα της Elisabetta Dami

Μετάφραση: Γιώργος Κασαπίδης

Επιμέλεια-Διόρθωση: Αναστασία Παπασταθοπούλου

www.geronimostilton.com

© 2011 Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori, Via Mondadori 1 - 20090 Segrate, Italia

© 2017 για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., Γ. Γενναδίου 3, Αθήνα 106 78,

τηλ. 210-3802007 - 210-3809712 FAX 210-3302655, e-mail: books@kedros.gr, www.kedros.gr

International Rights © Atlantica S.p.A. - via Leopardi 8, 20123 Milano, Italia

foreignrights@atlantica.it - www.atlantica.com

Τα ονόματα, οι χαρακτηριστές και τα ενδεικτικά γνωρίσματα του Geronimo Stilton αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία, σήμα κατατεθέν και αποκλειστική άδεια της Atlantica S.p.A. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Τα ηθικά δικαιώματα του συγγραφέα είναι κατοχυρωμένα.

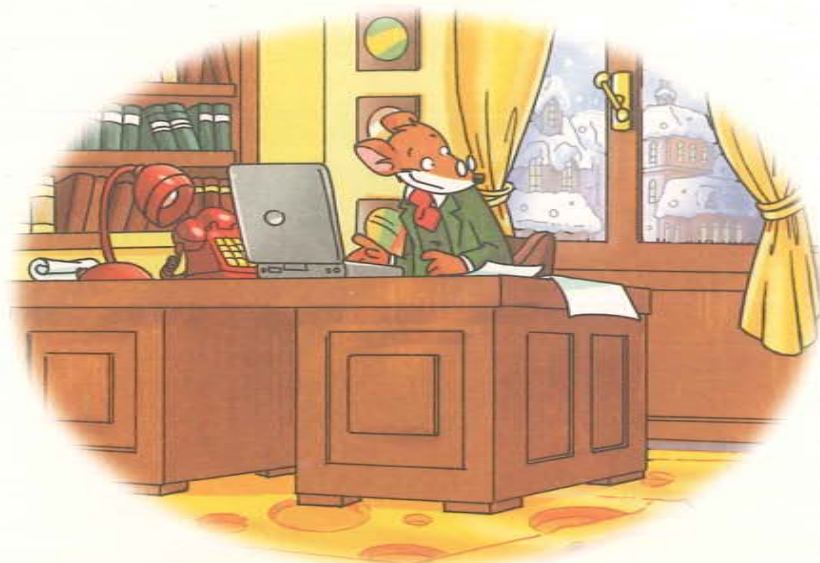
Stilton είναι η ονομασία ενός φημισμένου αγγλικού τυριού. Αποτελεί σήμα κατατεθέν της Stilton Cheese Makers' Association. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.stiltoncheese.com.

Κανένα τμήμα του παρόντος βιβλίου δεν επιτρέπεται να αποθηκευτεί, να αναπαραχθεί ή να διαβιβαστεί σε οποιαδήποτε μορφή και με οποιοδήποτε μέσον, ηλεκτρονικό ή μηχανικό, όπως η φωτοτύπηση, η ηχογράφηση ή οποιαδήποτε άλλη μέθοδος αποθήκευσης και ανάκτησης δεδομένων, χωρίς να έχει προηγηθεί η άδεια του ιδιοκτήτη της πνευματικής ιδιοκτησίας. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την Atlantica S.p.A.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ...

Είχε **ΧΕΙΜΩΝΙΑΣΕΙ** και στην Ποντικούπολη, την πρωτεύουσα της Ποντικονήσου, χιόνιζε. Εκείνο το βράδυ, καθισμένος στο γραφείο μου, κοίταξα τις ολόλευκες νιφάδες να στροβιλίζονται έξω από το **ΠΑΡΑΘΥΡΟ** μου καθώς τις παρέσυρε ο αέρας.

Τι χειμώνας κι εκείνος!

Είχα την εντύπωση πως θα κρατούσε για πάντα!
Ευτυχώς, έμεναν λίγες μέρες για τα **ΧΡΙΣΤΟΥ-
ΓΕΝΝΑ!**

Αχ, τα Χριστούγεννα!

Τι ωραία που μαζευόμαστε οι συγγενείς και οι φίλοι για να **ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ** μαζί και να ανταλλάξουμε το πιο πολύτιμο δώρο: την **Αγάπη**.
Είχε έρθει η ώρα λοιπόν να σκεφτώ το μενού για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι, πώς θα στόλιζα το σπίτι μου, τα **ΑΦΡΑ** για τους μικρούς και τους μεγάλους...

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΟΝΕΙΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ

Καθώς ονειρευόμουν με τα μάτια ανοιχτά τα Χριστούγεννα και τη **μαγική** ατμόσφαιρα που φέρουν μαζί τους, άνοιξε διάπλατα η πόρτα και μπήκε ο παππούς μου, ο **Τορκουάτο Ταπανώκато** ή **Μπουλντόζας**.

– Εύπνα! φώναξε μες στη μούρη μου.

Ξύπναaaaaaaaaaa!

Εγγονέ, τι κάνεις, ονειρεύεσαι με τα **ΜΑΤΙΑ** ανοιχτά;

Πετάχτηκα πάνω και τραύλισα μπερδεμένος:

– Εγώ, όχι, δηλαδή, ναι, θέλω να πω, κατά μία έννοια, τι εννοείς όταν λες ονειρεύομαι; Πραγματικά, εγώ δεν... δηλαδή, δυστυχώς, ναι, ή μάλ-

λον, ευτυχώς, τέλος πάντων, σε λίγο έχουμε **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!** Και, πράγματι, για να είμαι ειλικρινής, ονειρευόμουν με τα μάτια ανοιχτά! – Έστω κι αν σε λίγο έρχονται Χριστούγεννα, δεν είναι καθόλου σωστό να **ΚΟΙΜΑΣΑΙ** όρθιος. Εύπνααα! Σε θέλω πιο **ΔΥΝΑΜΙΚΟ**, εγγονέ! Πιο ζωηρό: **ΕΝ-ΔΥΟ, ΕΝ-ΔΥΟ, ΕΝ-ΔΥΟ!** Έπειτα μου έδειξε έναν **ΠΙΝΑΚΑ** κρεμασμένο στον τοίχο:

Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΞΕΦΤΕΡΙ ΔΕΝ ΧΑΡΑΜΙΖΕΙ ΟΥΤΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΟΥΤΕ ΤΟ ΚΑΣΕΡΙ!

Μετά ο παππούς **κτύπησε** το δάχτυλό του στο μέτωπό μου:

- ΤΟΚ, ΤΟΚ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΔΩ ΜΕΣΑ;

Σήκωσε το τηλέφωνο και κάλεσε την Πιπερίζα, μια αγαπημένη φίλη που δουλεύει στη σύνταξη:

- Κυρία, στείλτε **μήνυμα** σε όλους τους συνεργάτες μας στην *Ηχώ των Τρωκτικών*: Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΞΕΦΤΕΡΙ ΔΕΝ ΧΑΡΑΜΙΖΕΙ ΟΥΤΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΟΥΤΕ ΤΟ ΚΑΣΕΡΙ!

Υπογραφή: Τορκουάτο Ταπανωκάτο!

- **Ήρέμησε**, παππού, ακόμη κι αν δεν υπογράψεις, όλοι θα καταλάβουν ότι το μήνυμα είναι δικό σου, αναστέναξα.

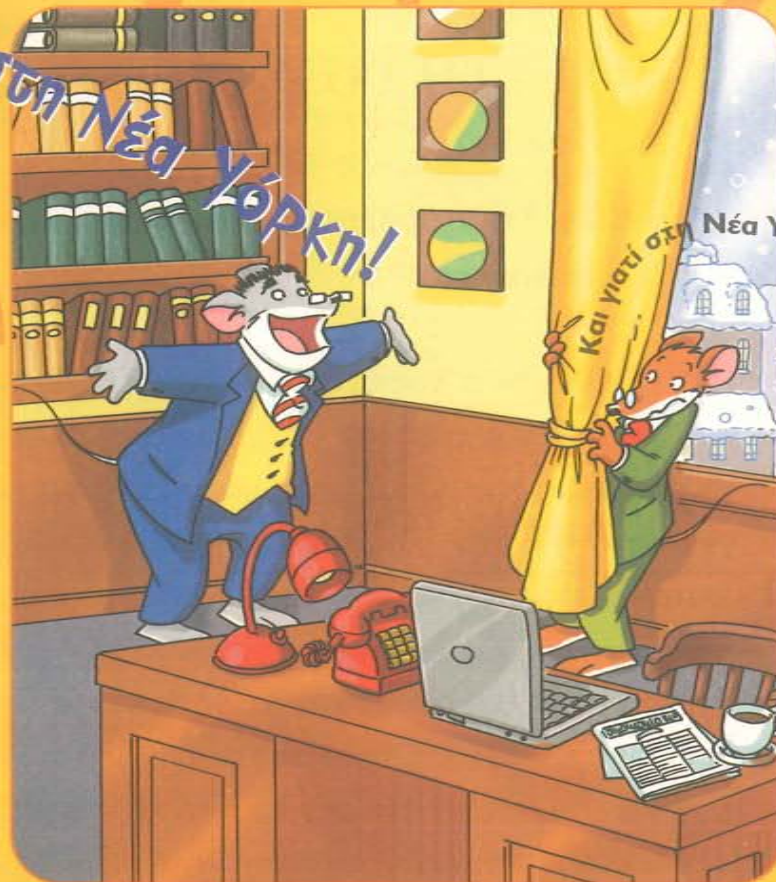
- Αχ, αν δεν ερχόμουν εδώ κάθε τόσο για να ελέγξω πώς πάνε τα πράγματα... ξεφύσησε και μετά **ΟΥΡΛΙΑΞΕ** δυνατά: Με την ευκαιρία, ξέρεις τι ήρθα να σου πω; Ότι είχα μια ιδέα! Χε, χε, χε, όχι να το παινευτώ, αλλά **πάντα** έχω φοβερές ιδέες!

– Είχες μια φοβερή ιδέα; ψιθύρισα **ΑΝΗΣΥΧΟΣ**.
(Αχ, αχ, αχ, **πάντα** ανησυχώ όταν ο παππούς μου έχει φοβερές ιδέες).

– Ορίστε η **ιδέα** μου: φέτος όλη η οικογένεια Στίλτον θα κάνει Χριστούγεννα... συνέχισε εκείνος, έκανε μια παύση και μετά ούρλιαξε με όλη του τη **δύναμη**...

ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ; ΓΙΑΤΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ;

– Στη **Νέα Υόρκη**; Και γιατί στη Νέα Υόρκη, παππού; επανέλαβα.

Μου έκλεισε το μάτι:

– Επειδή στη Νέα Υόρκη ζει ο καλύτερός μου φίλος, ο **ΚΛΟΝΤΑΪΚ ΜΑΚΑΡΟΥΡ!** Τον γνώρισα όταν γύριζα τον κόσμο αναζητώντας ειδήσεις για την *Ηχώ των Τρωκτικών*... Κάτι που θα έπρεπε να κάνεις κι εσύ, αντί να κάθεσαι και να ζεσταίνεις την καρέκλα! Μας κάλεσε να περάσουμε τα Χριστούγεννα με την οικογένειά του στο σπίτι του... Μένει σε ένα σούπερ-ντούπερ διαμέρισμα, με θέα στο **ΣΕΝΤΡΑΛ ΠΑΡΚ**... και κούνησε κάτω από τη μύτη μου ένα **γράμμα** και μια **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ**.

Προγραπμένη Δορκουάτο,

Πώς είσαι; Ακριβώς αυτές τις μέρες σκεφτόμουν τις ωραίες στιγμές που περάσαμε μαζί... όταν ήσουν διευθοντής στην Ηχώ των Τρωκτικών και κάθε τόσο ερχόσουν στη Νέα Υόρκη αναζητώντας ειδήσεις και νέες ιδέες για την εφημερίδα σου...

Αχ, τι ωραίες αναμνήσεις!

Προς τιμήν των σπέρματων ημερών που περάσαμε, θα ήθελα να σε καλέσω μαζί με την οικογένειά σου να περάσουμε τα Χριστούγεννα στο σπίτι μου στη Νέα Υόρκη. Ελπίζω με όλη μου την καρδιά να δεχτείς την πρόσκληση ενός παλιού και ειλικρινούς φίλου.

Με αγάπη,

Κλοντάικ Μακάρουρ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΚΑΡΟΥ

ΜΙΤΣΕΣ: κουνιάδα του Κλονιάικ και
ζαχαροπλάτισσα, προς χαρά των ανιψιών.

**ΚΛΟΝΙΑΪΚ ΜΑΚΑΡΟΥ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ,
ΣΙΡΑΪ:** έχουν ένα μεγάλο μουσικό πάθος...
τη μουσική κάντρι!

ΛΙΖΙ: αδελφή του Κλονιάικ, ασχολείται
με την τζαζ και έχει τραγουδήσει
με τους σπουδαιότερους του είδους,
όπως ο Φρανκ Σινάτρα.

ΠΑΠΠΟΥΛΟΣ ΜΑΚΑΡΟΥ: ένας έρωτας
που διαρκεί μια ζωή!

ΛΑΡΙ: γιος του Κλονιάικ, λατρεύει
το μπέιζμπολ, δεν χάνει αγώνα των Γιάνκις.

ΑΡΘΟΥΡ: γιος του Κλονιάικ, φοβερός
μάνιτζερ, φοράει γραβάτα ακόμη κι όταν
πάει στο σούπερ μάρκετ!

ΓΑΛΑΣΙΑ: αδερφή του Κλονιάικ,
διάσημη ασπροφυσικός... Περπατάει
πάντοτε στα σύννεφα!

ΜΑΡΚΟΥΤΣ: δίδυμος αδελφός
του Κλονιάικ, αναζητά συνεχώς
την αδελφή ψυχά! Χε, χε!

ΑΝΑΜΠΕΤΑ ΚΑΙ ΚΟΚΟΝΑΤ ΣΜΙΣ:
κόρη του Κλονιάικ, αθλητολόγος-
ο άντρας της είναι ένας συμπαθής
Νεοϊορκέζος ταξίτζης!

ΝΤΕΪ: γιος του Κλονιάικ και οπαδός
των Mets, τρελαίνεται να
παρακολουθεί τα ντέρμπι εναντίον
των Γιάνκις με τον αδερφό του, Λάρι.

ΤΙΣ: γιος του Κλονιάικ. Η ραπ είναι
η ζωή του! Έγραψε για τα Χριστούγεννα
τη ραπ εκδοχή του «Τζινγκλ Μπελς»!

ΡΟΥΝΤ: η μικρή της οικογένειας Σμιθ!

– Μα, παππού, διαμαρτυρήθηκα, είναι τόσο ωραία τα Χριστούγεννα στο σπίτι μου, στην Ποντικούπολη! Έχει γίνει πια **ΠΑΡΑΔΟΣΗ** που επαναλαμβάνεται εδώ και χρόνια και...

– Εγγονέ, οι παραδόσεις είναι υπέροχες, αλλά φέτος θα κάνουμε ό,τι λέω εγώ. Τελεία και παύλα! Άλλωστε, εσύ μου είπες ότι είναι ωραίο να γνωρίζουμε άλλες **συνήθειες**, άλλες **κουλουρές**, να έχουμε νέες εμπειρίες και να μαθαίνουμε **διαφορετικούς** τρόπους ζωής!

Δάγκωνα τα **NY PAWS** μου. Ήταν αλήθεια: το κουβεντιάσαμε το προηγούμενο βράδυ στο δείπνο...

– Πράγματι, σ' αυτό έχεις δίκιο, είπα. Τα Χριστούγεννα όμως στο σπίτι μου...

Ο παππούς Τορκουάτο **έκοψε** την κουβέντα.

– Ματαιοπονείς, εγγονέ, το έχω **ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ**. Εξάλλου, όλοι οι άλλοι συγγενείς συμφωνούν.

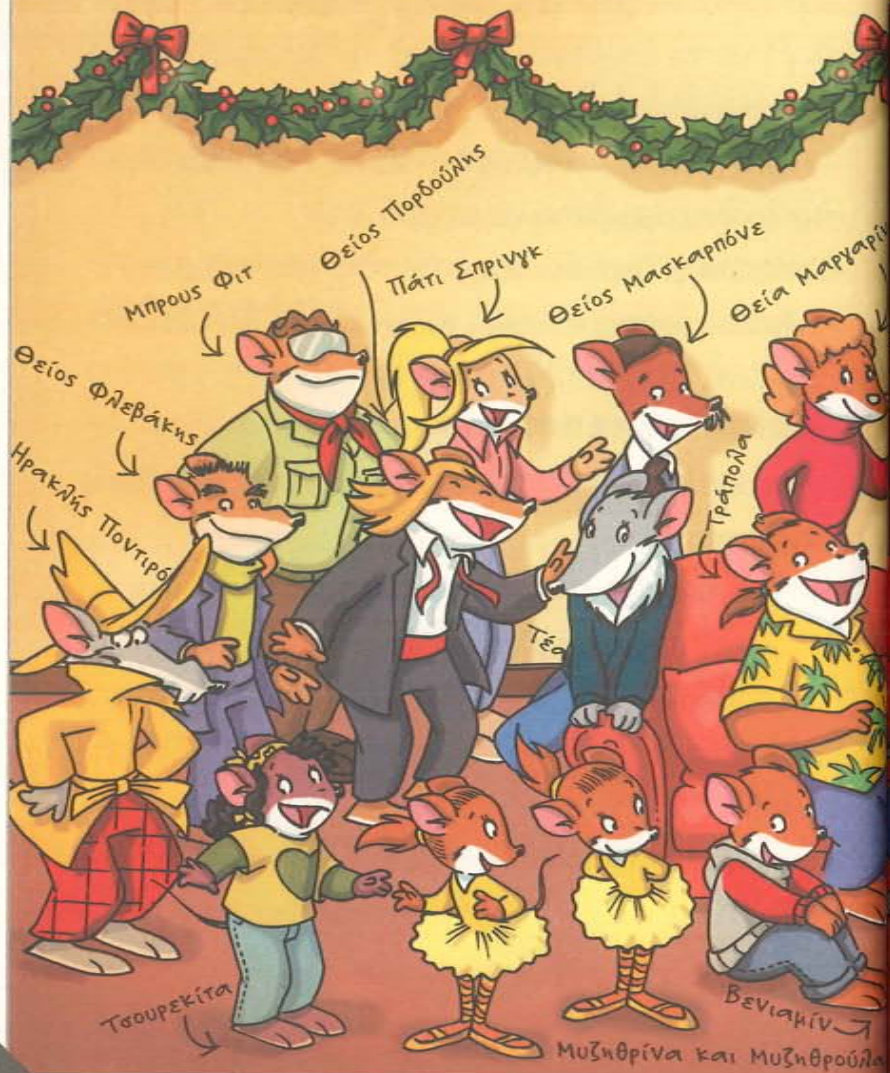
ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΣ, παραδόθηκα:

– Εντάξει, αφού οι άλλοι συμφωνούν, δεν λέω πια τίποτα.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή μπήκε μέσα όλη η **οικογένεια** Στίλτον φωνάζοντας:

– Τζερόνιμο, το έμαθες; Θα κάνουμε Χριστούγεννα στη Νέα Υόρκη! **ΑΝΑΧΩΡΟΥΜΕ** αύριο!

– Ναι, ναι, το έμαθα, θα περάσουμε τα Χριστούγεννα στη Νέα Υόρκη. Τι ωραία. Πρόκειται για καταπληκτικό νέο, είπα ξεψυχισμένα.

Τοπικά Χριστούγεννα στο σπίτι
του Τσερόνιμο Λήγτον

Μετά, ενώ οι άλλοι έκαναν σχέδια για την αναχώρηση **φθυαρώντας** χαρούμενα, κατευθύνθηκα **ΛΥΠΗΜΕΝΟΣ** προς το σπίτι μου.

Έπεσα να κοιμηθώ νωρίς και κουκουλώθηκα με το πάπλωμα.

Είχα απογοητευτεί.

Σκεφτόμουν ότι, *ίσως*, τα προηγούμενα χρόνια δεν είχα σταθεί ικανός να **οργανώσω** καλά τη γιορτή των Χριστουγέννων στο σπίτι μου.

Ίσως δεν είχα **ΜΑΓΕΙΡΕΨΕΙ** καλά.

Ίσως δεν είχα **ΕΤΟΝΙΣΕΙ** ωραία το σπίτι.

Ίσως τα δώρα μου να μην **άρεσαν** σε κανέναν.

Τέλος πάντων, *ίσως* να έφταιγα εγώ που όλη η οικογένεια Στίλτον προτιμούσε να περάσει τα Χριστούγεννα αλλού. Αναμασώντας αυτές τις **ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΕΣ** σκέψεις αποκοιμήθηκα.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΗΛΟ*

Η οικογένειά μου αναχώρησε την επόμενη μέρα, αλλά εγώ έμεινα στην Ποντικούπολη μέχρι τις 23 Δεκεμβρίου, επειδή είχα πολλές **ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ** στη δουλειά.

Επιτέλους, άφησα το γραφείο μου στην *Ηχώ των Τρωκτικών* αφού χαιρέτησα όλους τους συνεργάτες μου **ευχόμενος** σε όλους καλά Χριστούγεννα.

Έτρεξα στο σπίτι και ετοίμασα τα πράγματά μου.

Έβαλα τα ρούχα μου στην κίτρινη **ΒΑΛΙΤΣΑ**, πιστή σύντροφο των ταξιδιών μου σε όλο τον κόσμο. Για να την αναγνωρίσω καλύτερα μετά την προσγείωση, όταν οι αποσκευές ξεφορτώνονται από το αεροπλάνο για να τις πάρουν οι επιβάτες, κόλλησα πάνω της μια μπλε **ΕΤΙΚΕΤΑ**, όπου

έγραψα το όνομα και τη διεύθυνσή μου. Μέσα έβαλα και όλα τα **ΔΩΡΑ** για την οικογένεια Μακάρου που μου είχε δώσει ο παππούς.

– Θέλω να κάνω **ΚΛΗΡ** εντύπωση στους Μακάρου, αλίμονό σου αν ξεχάσεις τα δώρα των Χριστουγέννων! μου είχε τονίσει.

Πήγα στο **αεροδρόμιο**. Έδωσα τη βαλίτσα στο check-in. Η υπάλληλος την πήρε και μου χαμογέλασε:

– Θα πάρετε τη βαλίτσα σας στη Νέα Υόρκη, κύριε Στίλτον. Μην ανησυχείτε!

Ανταπόδωσα το χαμόγελο και πήγα στην GATE, δηλαδή στην πύλη επιβίβασης, της πτήσης μου. **ΑΝΕΒΗΚΑ** στο αεροπλάνο και άρχισε το ταξίδι μου. Ενώ πετούσαμε διάβασα έναν τουριστικό **ΟΔΗΓΟ** της Νέας Υόρκης και κοίταξα στον χάρτη που έμενε ο Μακάρου...

CHECK-IN

Στο αεροδρόμιο, προτού ανεβεί στο αεροπλάνο, ο επιβάτης πρέπει να περάσει από το check-in (στα ελληνικά: καταχώριση), για να ελέγξουν το εισιτήριό του και να δώσει τις πιο μεγάλες αποσκευές του για να φορτωθούν στο αεροπλάνο.

Ιστορία της Νέας Υόρκης

Η Νέα Υόρκη, ή «**Μεγάλο Μήλο**», είναι μία από τις μεγαλύτερες πόλεις του κόσμου. Κυριαρχεί στα βορειο-ανατολικά των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και σε μεγάλο βαθμό στην οικονομία και στον πολιτισμό ολόκληρης της χώρας.

Ο πρώτος εξερευνητής που έφτασε στον κόλπο της Νέας Υόρκης ήταν ο Ιταλός **Τζοβάνι ντα Βερατσάνο** το 1524, αλλά στην πραγματικότητα η Νέα Υόρκη ιδρύθηκε το **1625** από **Ολλανδούς** εμπόρους δερμάτων, που της έδωσαν την ονομασία Νιου Άμστερνταμ.

Το 1664 οι Άγγλοι κυρίεψαν αυτή την αποικία και την ξαναβάφτισαν Νιου Γιορκ, προς τιμήν του δούκα της Υόρκης, του μελλοντικού βασιλιά Ιάκωβου Β΄.

Από το 1785 έως το 1790 η Νέα Υόρκη ήταν ομοσπονδιακή πρωτεύουσα και μέχρι το 1797 πρωτεύουσα της πολιτείας της Νέας Υόρκης.

Ακόμη και σήμερα αυτή η μεγάλη μητρόπολη είναι το σημαντικότερο **οικονομικό κέντρο** του κόσμου, το δεύτερο μεγαλύτερο λιμάνι παγκοσμίως και η πιο μεγάλη πόλη των ΗΠΑ, αλλά και ένας από τους πιο δημοφιλείς τουριστικούς προορισμούς.

Ιδιαιτερότητες της Νέας Υόρκης

Το **Μανχάταν**, ένα νησί ανάμεσα στους ποταμούς Χάντσον και Ιστ, είναι η **καρδιά της Νέας Υόρκης**, όπου βρίσκονται τα πιο σημαντικά αξιοθέατα και το Σέντραλ Παρκ, ο μεγάλος πνεύμονας πρασίνου της πόλης.

Δεν είναι δύσκολο να προσανατολιστείς, το νησί χωρίζεται σαν σκακιέρα από μεγάλες λεωφόρους και το διασχίζει ακόμα ένα αρχαίο **ινδιάνικο μονοπάτι**: το **Μπρόντγουεϊ**, το αρχαίο πέρασμα Γουεκουεϊσγκίκ. Σήμερα είναι ο πιο μεγάλος αστικός δρόμος στον κόσμο.

Στη Νέα Υόρκη η κατασκευή τόσο πολλών **ουρανοξυστών** και τόσο κοντά μεταξύ τους μπόρεσε να πραγματοποιηθεί χάρη στη σύσταση του υπεδάφους, που αποτελείται από μεγάλους γρανιτικούς βράχους, οι οποίοι μπορούν να στηρίξουν το τεράστιο βάρος χωρίς να πάθουν καθίζηση.

Στη μητρόπολη ζουν **8 εκατομμύρια** κάτοικοι, που ανήκουν σε 50 διαφορετικές εθνότητες. Επίσης, μιλιούνται πάνω από 80 γλώσσες.

ΧΑΡΛΕΜ

ΕΔΩ ΜΕΝΟΥΝ
ΟΙ ΜΑΚΑΡΟΥΡ

ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ
ΣΕΡΚΛ

Ποταμός Χάντσον

ΔΥΤΙΚΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

MANHATTAN

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΝΧΑΤΑΝ

ΚΟΥΙΝΣ

Ιστ Ριβερ

Ιστ Βιλντς

Λικ Ιταλι

ΤΡΑΪΜΠΕΚΑ

ΣΑΪΝΑΤΑΟΥΝ

ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ

ΝΗΣΟΣ
ΓΚΟΒΕΡΝΟΡ

ΤΙ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

1. ΓΟΥΟΛ ΣΤΡΙΤ
2. ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
3. ΝΗΣΟΣ ΕΛΙΣ
4. ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ
5. ΕΜΠΛΑΪΡ ΣΤΕΪΤ ΜΠΛΑΝΤΙΝΓΚ
6. ΤΑΪΜΣ ΣΚΟΥΕΡ
7. ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
8. ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΚΦΕΛΕΡ
9. ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
10. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΛΟΥΜΒΙΑ
11. ΣΕΝΤΡΑΛ ΠΑΡΚ

ΝΗΣΟΣ ΕΛΙΣ

ΝΗΣΟΣ ΛΙΜΠΕΡΤΙ

ΜΙΑ ΚΙΤΡΙΝΗ ΒΑΛΙΤΣΑ ΜΕ ΜΠΛΕ ΕΤΙΚΕΤΑ...

Επιτέλους, έφτασα στο αεροδρόμιο **Τζον Φιτσε-
ραλντ Κενεντι** της Νέας Υόρκης.

Ήταν **πρωί** και υπήρχε μεγάλη κίνηση! Ένα σω-
ρό επιβάτες έτρεχαν **ΠΕΡΑ ΔΩΘΕ**, ετοιμά-
ζονταν να αναχωρήσουν ή μόλις είχαν φτάσει!

Μετά τη μεγάλη ουρά στον έλεγχο της Υπηρε-
σίας Μετανάστευσης, * κινήθηκα γρήγορα προς
τον **ΙΜΑΝΤΑ** μεταφοράς, όπου ξεφορτώνονταν οι
αποσκευές της πτήσης 113 της **PONTIC AIR**,
της αεροπορικής εταιρίας της Ποντικούπολης.

Δεν έβλεπα την ώρα να φτάσει η βαλίτσα μου.
Ήθελα να πάω αμέσως στο σπίτι των Μακά-
ρουρ, να κάνω ένα ζεστό **ΜΑΛΛΙΟ** και να
κριτσανίσω κάτι νόστιμο...

* Η Υπηρεσία Μετανάστευσης ελέγχει τα διαβατήρια και
την άδεια εισόδου σε μια χώρα.

Ένωθα κουρασμένος από το πολύωρο ταξίδι.
ΧΑΣΜΟΥΡΙΟΜΟΥΝ συνεχώς και κόντευα
να κοιμηθώ όρθιος...

Ξαφνικά, **ΓΟΥΡΛΟΞΑ** τα μάτια μου: να η
ΚΙΤΡΙΝΗ βαλίτσα μου με την **ΜΠΛΕ** ετικέτα!
Την άρπαξα και πήγα προς την έξοδο.

1

Ο Τζερόνιμο στο check-in,
δίνει τη βαλίτσα του
για να φορτωθεί
στην πτήση 113
της Pontic Air.

Να η βαλίτσα
του Τζερόνιμο
στον ιμάντα μεταφοράς
των αποσκευών.

2

Ο Τζερόνιμο, κουρασμένος
από το ταξίδι, παίρνει
τη βαλίτσα του από τον ιμάντα
μεταφοράς των αποσκευών.

21:00, η απογείωση
στην ώρα της.
Ο Τζερόνιμο πετάει
επιτέλους για
τη Νέα Υόρκη.

3

4

6:00, άφιξη
στο αεροδρόμιο
Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι
της Νέας Υόρκης.

5

6

Ο Τζερόνιμο κατευθύνεται
προς την έξοδο
του αεροδρομίου με
την αποσκευή του.

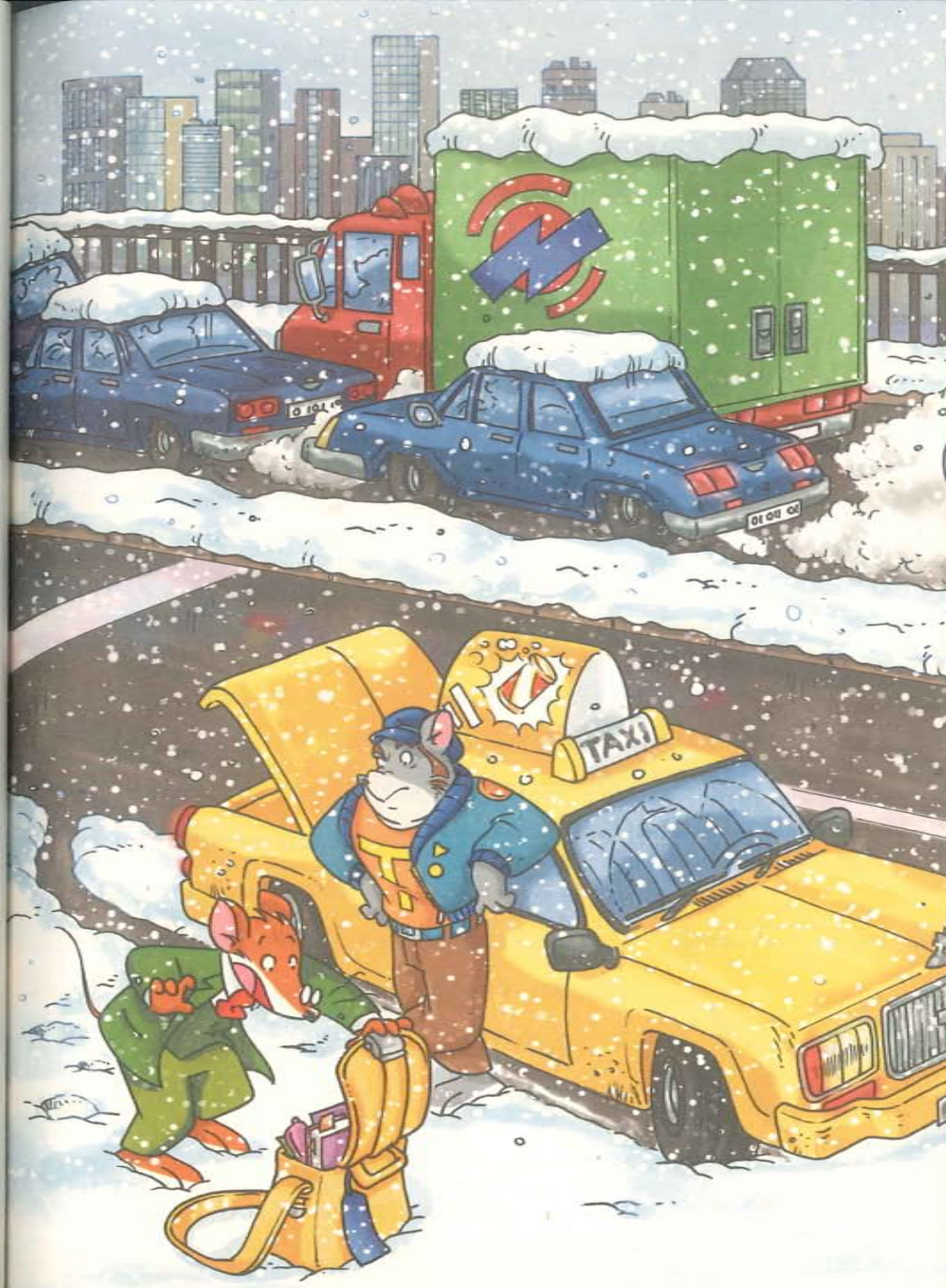
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΒΑΛΙΤΣΑ ΜΟΥ!

Στην έξοδο του αεροδρομίου κάλεσα ένα **ΤΑΞΙ**. Έβαλα στο πορτμπαγκάζ την κίτρινη βαλίτσα μου με την μπλε ετικέτα και κατευθύνθηκα προς το σπίτι των Μακάρουρ.

Όταν φτάσαμε στα μισά του δρόμου, αντιλήφθηκα ότι δεν είχα το **πορτοφόλι** μου.

Μα τις χίλιες παρμεζάνες, στην τσέπη μου είχα μόνο το διαβατήριο και τον οδηγό με τον χάρτη της Νέας Υόρκης! Είχα ξεχάσει το πορτοφόλι στη βαλίτσα!

Ζήτησα από τον ταξιτζή να **ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ** για να πάρω τη βαλίτσα από το πορτμπαγκάζ. Όταν όμως την άνοιξα... τα μάτια μου κόντεψαν να **ΠΕΤΑΧΤΟΥΝ** έξω.

Μα τις χίλιες μοτσαρέλες, εκείνη δεν ήταν η βαλίτσα μου! Πού είχαν πάει όλα μου τα ρούχα; Αφαντα και τα χριστουγεννιάτικα δώρα για τους Μακάρουρ! Ο παππούς Τορκουάτο θα με **ΛΙΑΝΙΖΕ**, θα με **εξαφάνιζε**, θα με **ΠΕ-ΤΣΟΚΟΒΕ**, αν δεν τα έβρισκα αμέσως!

– Μα τις χίλιες παρμεζάνες, αυτή δεν είναι η βαλίτσα μου! φώναξα με όλη μου τη δύναμη.

– Εμένα δεν μ' ενδιαφέρει, αρκεί να με **πλη-ρώσεις!**

– Δεν έχω δεκάρα, το πορτοφόλι μου είναι μέσα στη βαλίτσα μου! ούρλιαξα απελπισμένος.

Ο ταξιτζής, βλέποντας ότι δεν μπορούσα να τον πληρώσω, ζήτησε το πανάκριβο χρυσό **σταλό** μου για τη διαδρομή μέχρι εκεί... Δεν τόλμησα να αρνηθώ, επειδή ήταν ψηλός, χοντρός, με κάτι **ΜΥΣ** που προκαλούσαν τρόμο.

Πέντε λεπτά αργότερα έκλεισε δυνατά την πόρτα του ταξί:

Μπασσασσ!

Μετά ξεκίνησε **ΣΙΝΙΣΡΟΝΤΣΣ**.

Εγώ έμεινα στην άκρη του δρόμου, στα μισά της διαδρομής ανάμεσα στο αεροδρόμιο και στη Νέα Υόρκη, με μια πολύ βαριά βαλίτσα να **ΚΟΥΒΑ-ΛΗΣΩ** (μια βαλίτσα που, επιπλέον, δεν ήταν δική μου).

Η ΒΑΛΙΤΣΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ Α. ΣΜΙΘ

Κάθισα στην άκρη του δρόμου.

Μου ερχόταν να βάλω τα **ΚΛΑΜΑΤΑ**.

Ούτε να τηλεφωνήσω δεν μπορούσα (και το κινητό μου βρισκόταν στη βαλίτσα μου).

Μετά άρχισα να συνέρχομαι.

Έπρεπε να πάω εκείνη τη βαλίτσα στη νόμιμη **κάτοχό** της και να πάρω τη δική μου. Δεν θα ήταν και τόσο δύσκολο!

Έτσι, βάλθηκα να την εξετάζω καλύτερα.

Ήταν μια κίτρινη βαλίτσα όπως η δική μου και είχε μια μπλε ετικέτα ολόιδια με τη δική μου, μόνο που στην ετικέτα έγραφε **MRS A. SMITH**, δηλαδή Κυρία Α. Σμιθ.

Είχα **ΑΠΕΛΠΙΣΤΕΙ**.

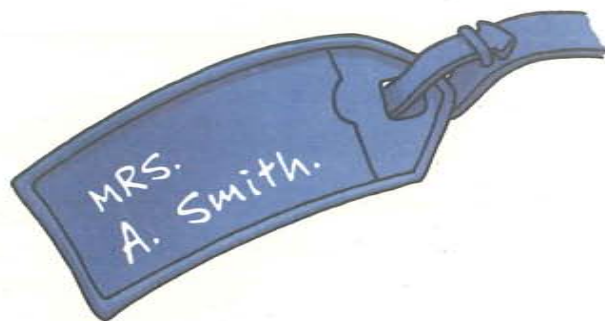

Ποιος ξέρει πόσες κυρίες Σμιθ υπήρχαν στη Νέα Υόρκη. Δεν θα κατάφερνα ποτέ να τη βρω!

Στο εσωτερικό της βαλίτσας υπήρχαν γυναικεία **ΡΟΥΧΑ**, γυναικεία **εσώρουχα** και γυναικεία **καλλυντικά**. Μετά υπήρχαν πολλά βιβλία και πολλές καρτέλες με μελέτες αιγυπτιακών ευρημάτων!*

Υπήρχε μέχρι και η ακτινογραφία μιας **ΜΟΥΜΙΑΣ!**

Η κυρία που είχε πάρει κατά λάθος τη βαλίτσα μου ήταν αιγυπτιολόγος, μελετούσε δηλαδή τον πολιτισμό της **ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ!**

* Εύρημα: καθετί που βρίσκεται στη διάρκεια μιας έρευνας, σ' αυτή την περίπτωση αρχαιολογικής έρευνας (δηλαδή μελέτης των αρχαίων πολιτισμών).

Ξάφνου άκουσα ένα κουδούνισμα:

ντριν ντριν ντριν ντριννννν!

Έψαξα στη βαλίτσα και βρήκα ένα **ΚΙΝΗΤΟ**.

Ήταν το τηλέφωνο της κυρίας που είχε **ΠΑΡΕΙ** τη βαλίτσα μου αντί για τη δική της!

Ήταν το κινητό της!

Συγκινημένος απάντησα:

– Εμπρός, εσείς είστε, κυρία Σμιθ; Ονομάζομαι Στίλτον, Τζερόνιμο Στίλτον!

– Ναι, εγώ είμαι! απάντησε μια γυναικεία **ΦΩΝΗ**.

– Έχετε τη βαλίτσα μου! της είπα.

– Κι εσείς τη δική μου! Ας συναντηθούμε στο Κολ...

Δυστυχώς όμως το κινητό **ΕΚΛΕΙΣΕ**. Είχε τελειώσει η μπαταρία!

Στη βαλίτσα δεν υπήρχε φορτιστής! Κι εγώ δεν είχα χρήματα για να αγοράσω άλλον...

Η βαλίτσα
της κυρίας Α. Σμιθ

Με ενοχλούσε που **έφαχνα** στη βαλίτσα (δεν ψάχνω ποτέ στα πράγματα των άλλων), αλλά εδώ ήταν **ΑΝΑΓΚΗ**. Ψάχνοντας βρήκα την ατζέντα της κυρίας Σμιθ.

Ορίστε οι **ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ** της για εκείνη την ημέρα:

Εδώ δεν διαβάζεται,
επειδή μου έπεσε
ένα δάκρυ απελπισίας
στη σελίδα
και έκανε λεκέ!

Προσπάθησα να σκεφτώ: όταν διακόπηκε το τηλεφώνημα, έλεγε «Κολ...». Οπωσδήποτε μου έδινε ραντεβού στο **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ** στις 10! Οπότε, αν κατάφερνα να φτάσω στο πανεπιστήμιο εκείνη την ώρα, θα ανταλλάσσαμε **ΒΑΔΑΙΤΕΕΣ** και όλα θα ήταν μια χαρά!

ΦΩΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

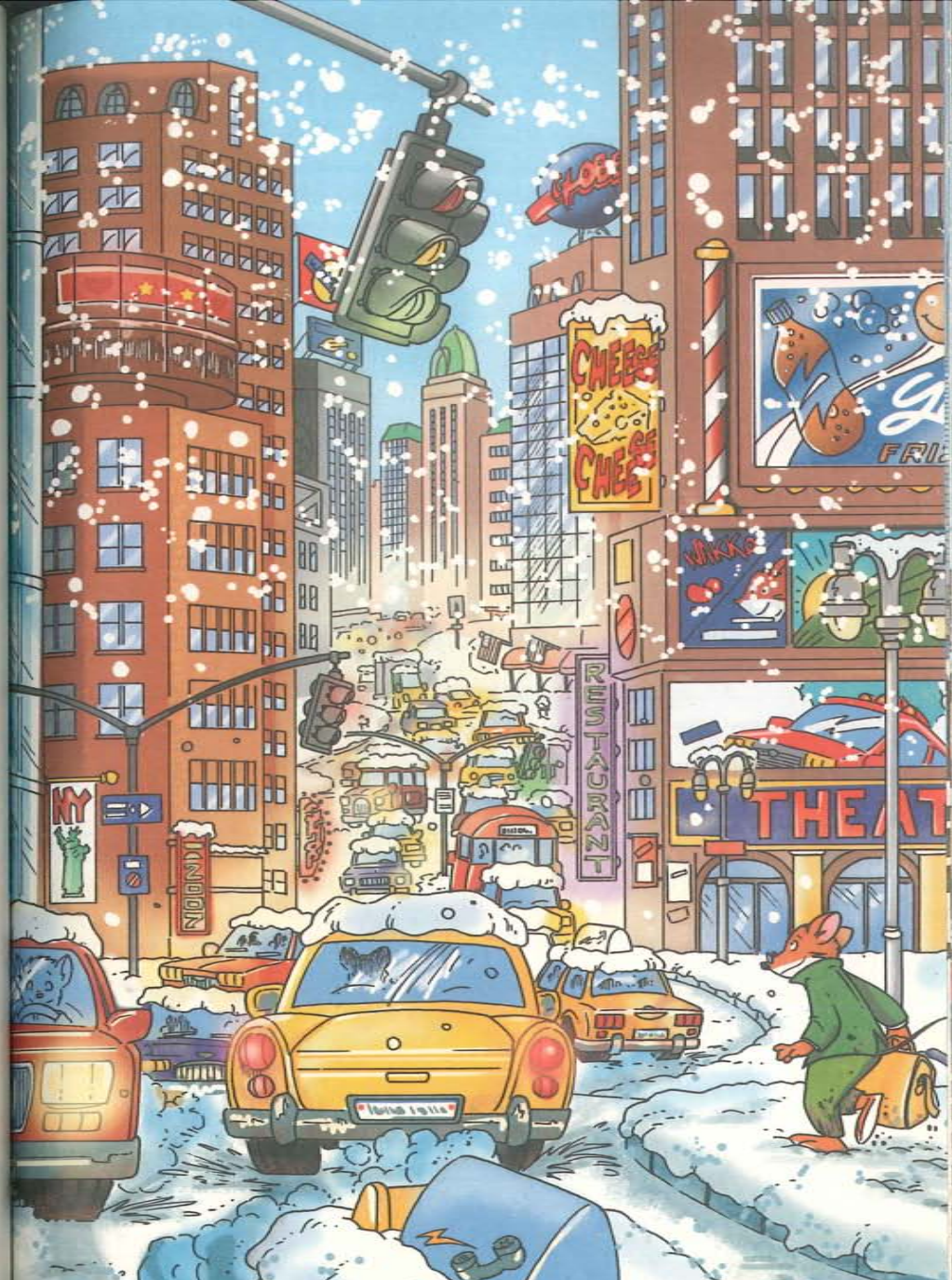
Βήμα το βήμα, **ΤΡΕΜΟΝΤΑΣ** από το κρύο (το μπουφάν μου ήταν μέσα στη βαλίτσα μου), κατευθύνθηκα προς το κέντρο της Νέας Υόρκης.

Τα αυτοκίνητα περνούσαν δίπλα μου σχεδόν **ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΑ**, με τους κίτρινους προβολείς τους να λάμπουν στην πρωινή ομίχλη σαν τα απειλητικά μάτια άγριων θηρίων.

Τι φόβος, τι τρόμος! **ΤΙ ΘΑΝΙΚΟΣ!**

Και όμως, κοιτάζοντας γύρω μου δεν μπορούσα παρά να μείνω μαγεμένος: τι ωραία πόλη που είναι η Νέα Υόρκη! Και πόση κίνηση!

Το χιόνι είχε σταματήσει να πέφτει, αλλά στο δρόμο υπήρχε μια γκριζωπή **ΛΑΣΠΗ**, πάνω στην

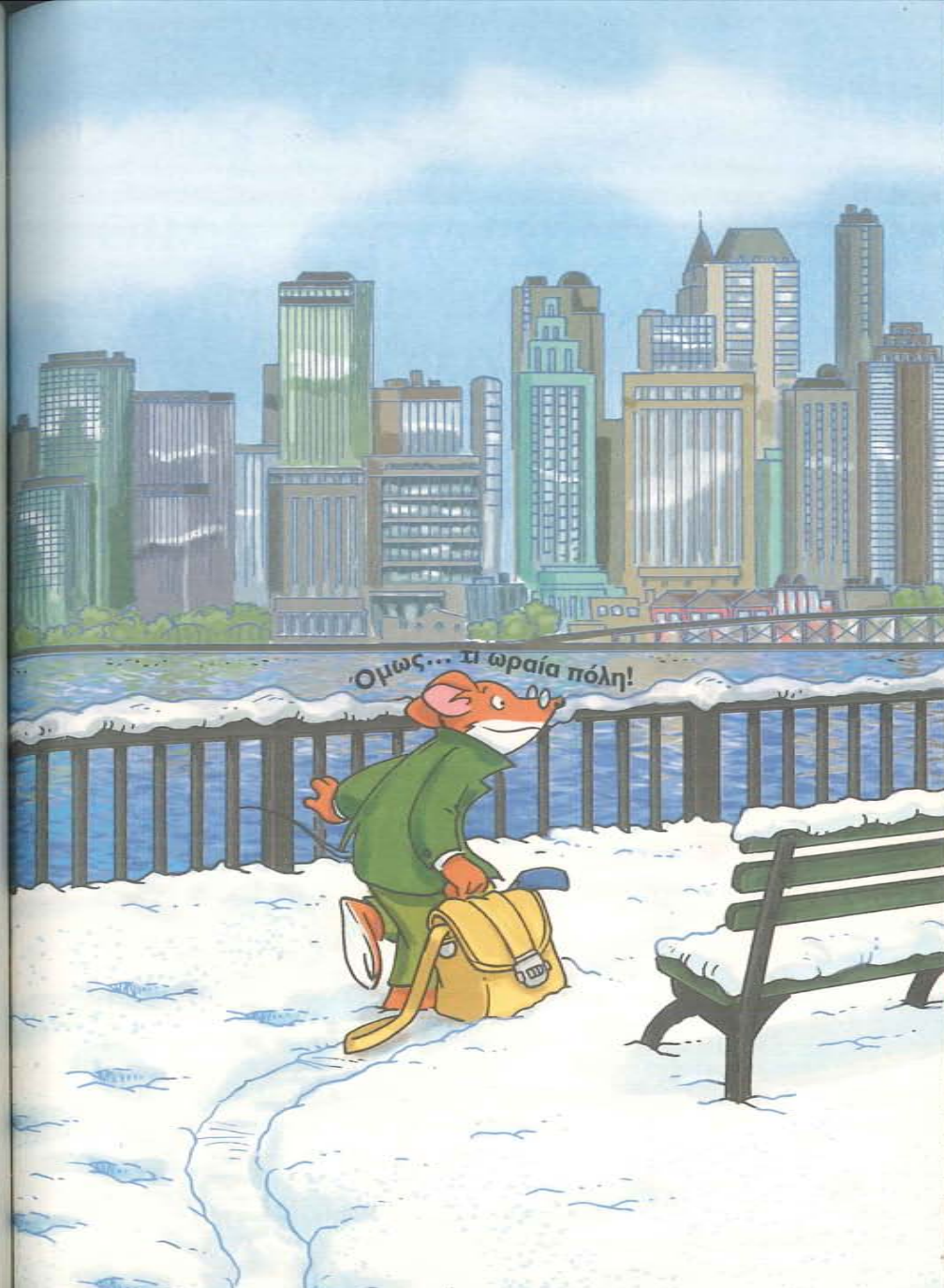
οποία προχωρούσα σέρνοντας τη βαλίτσα και σκουντουφλώντας συνεχώς.

Πολλές φορές σκέφτηκα να πάω στους Μακάρουρ και να ζητήσω βοήθεια, αλλά ντρεπόμουν και μόνο στην ιδέα να πω στον παππού ότι είχα χάσει τα δώρα για τους αγαπημένους φίλους του.

– Δεν μπορώ να πω στον παππού ότι έχασα τη βαλίτσα! φώναξα. Προτιμώ να λιώσω τα πόδια μου στο περπάτημα!

Όταν έφτασα στη Νέα Υόρκη, ήμουν για κλάματα: **ΛΑΣΤΩΜΕΝΟΣ** μέχρι τ' αντιά και **ΜΟΥΣΚΕΜΕΝΟΣ**. Είχα να πλυθώ από την προηγούμενη μέρα, είχα να φάω ώρες και δεν είχα δεκάρα στην τσέπη. Και ο χάρτης μου είχε γίνει

μούσκεμα! Κοιτάζοντας όμως γύρω μου είδα τους ουρανοξύστες να ξεπροβάλλουν από το ποτάμι και σκέφτηκα: «Όμως... τι ωραία πόλη που είναι η Νέα Υόρκη!»

ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ Α. ΣΜΙΘ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ!

Πάντοτε **περπατώντας**, επειδή δεν είχα χρήματα να πάρω το μετρό, έφτασα στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια.

Το ΩΡΑΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ!

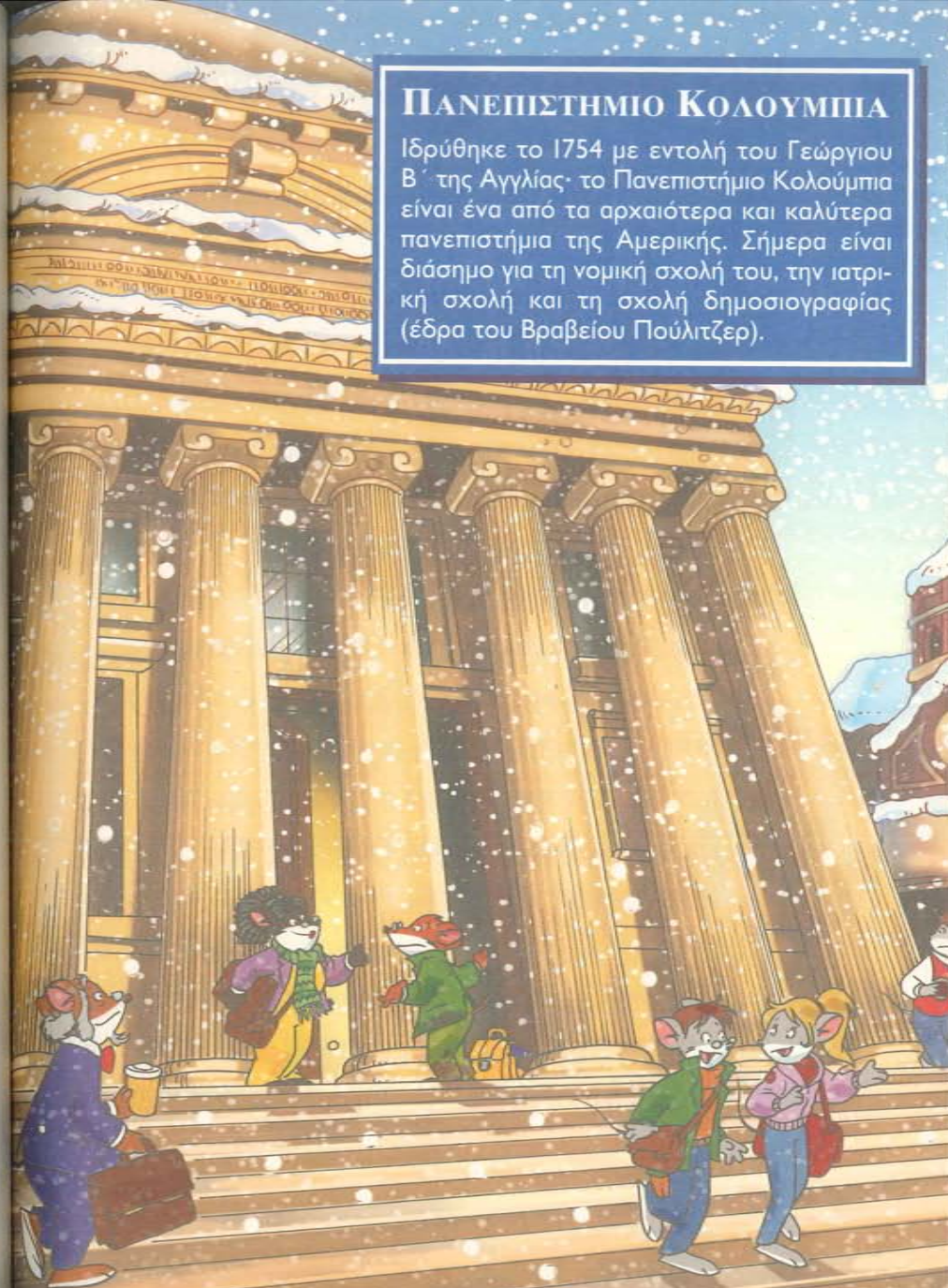
Πόσοι φοιτητές έτρεχαν πολυάσχολοι πάνω κάτω στους διαδρόμους...

Απευθύνθηκα σε μια κυρία με ωραίο τρίχωμα και πυκνά μαλλιά στο χρώμα του **ΕΒΕΝΟΥ** και της είπα:

- Καλημέρα, με συγχωρείτε, μπορώ να σας ζητήσω μια πληροφορία;
- Πείτε μου, μου απάντησε, αλλά δεν ξέρω αν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ

Ιδρύθηκε το 1754 με εντολή του Γεώργιου Β' της Αγγλίας· το Πανεπιστήμιο Κολούμπια είναι ένα από τα αρχαιότερα και καλύτερα πανεπιστήμια της Αμερικής. Σήμερα είναι διάσημο για τη νομική σχολή του, την ιατρική σχολή και τη σχολή δημοσιογραφίας (έδρα του Βραβείου Πούλιτζερ).

μπορώ να σας βοηθήσω, εγώ είμαι καθηγήτρια αγγλικής φιλολογίας.

- Χμ, ψάχνω την κυρία Σμιθ.

Εκείνη χαμογέλασε:

- ΣΜΙΘ; Το ξέρετε ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι ένα επίθετο πολύ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ; Μάλλον το πιο συνηθισμένο!

- Χμ, το ξέρω, απάντησα.

- Τότε, πείτε μου τουλάχιστον το όνομα.

- Δεν το γνωρίζω, ξέρω μόνο ότι αρχίζει από **A**.

Κούνησε το κεφάλι της:

- Α όπως Άννα; Α όπως Αναστασία; Α όπως Ανίτα; Α όπως Άντα; Ή Α όπως Αδελαΐδα;... Καταλαβαίνετε πό-

σες κυρίες Α. Σμιθ υπάρχουν στο Πανε-

πιστήμιο Κολούμπια; Από πού έρχεστε όμως; Φαίνεται αμέσως ότι δεν είστε από τη Νέα Υόρκη!

Έβαλα τα κλάματα:

- Ναι, καταλαβαίνω πόσο δύσκολο είναι, μάλλον πάρα πολύ δύσκολο, να τη βρω... Να γιατί κλαίω!

Συγκινημένη μου πρόσφερε ένα

ΦΩΦΙΤΡΟΖΑΡΝΙΟ κακάο και μου επέτρεψε να πάω να ΠΛΥΝΩ τα

χέρια και το πρόσωπό μου στις τουαλέτες του πανεπιστημίου. Μετά μου χάρισε έναν χάρτη της Νέας Υόρκης και με χαιρέτησε:

- Καλή τύχη... ♣ Θα τη χρειαστείτε!

Συμβουλευτήκα ξανά την ατζέντα της μυστηριώδους κυρίας Σμιθ και αποφάσισα ότι θα προσπαθούσα να τη συναντήσω στο επόμενο ραντεβού της: στο ΕΜΠΑΪΑΡ ΣΤΕΪΤ ΜΠΙΛΑΝΤΙΝΓΚ στις 11.

Πώς θα κατάφερνα όμως να φτάσω έγκαιρα; Είχα μόνο μία ώρα στη διάθεσή μου και μπόλικο δρόμο μπροστά μου!

ΨΗΛΑ, ΨΗΛΑ, ΨΗΛΑ ΣΤΟ ΕΜΠΑΪΑΡ ΣΤΕΪΤ ΜΠΙΛΑΝΤΙΝΓΚ!

Περπάτησα πολύ, σέρονοντας πάντοτε πίσω μου την κίτρινη βαλίτσα.

Εάφνου είδα ένα **ΣΚΕΪΤΜΠΟΡΝΤ** πεταμένο σ' έναν κάδο σκουπιδιών και μου ήρθε μια ιδέα! Το ακούμπησα κάτω, έβαλα προσεκτικά το ένα πόδι στη σανίδα για να δω αν ήταν **ΓΕΡΗ** και, μουρμουρίζοντας μέσα από τα δόντια μου, είπα: – Ποιος ξέρει... αν θα μπορούσα να χρ...

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ένας περαστικός με έσπρωξε άθελά του. Η σαραβαλιασμένη σανίδα ξεκίνησε **ΤΑΧΥΤΑΤΑ** μέσα στο πλήθος κι εγώ ούρλιαξα πανικόβλητος:

– ΒΟΗΘΕΙΑ! ΚΑΝΤΕ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗΗΗ!

Η τρελή κούρσα μου συνεχίστηκε στην οδό **ΜΠΡΟΝΤΓΟΥΕΪ** για ένα διάστημα που μου φάνηκε ατελείωτο. Μετά έστριψα στην 34η Οδό μέχρι που συνάντησα τη Fifth Avenue, την Πέμπτη Λεωφόρο, όπου μπήκα σε ένα **μαρμάρινο** πολυτελές αίθριο...

Είχα φτάσει στο Εμπάιαρ Στέιτ Μπίλντινγκ!

ΕΜΠΑΪΡ ΣΤΕΪΤ ΜΠΙΛΝΤΙΝΓΚ

102 ΟΡΟΦΟΙ

204.385 Τ.Μ. ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

73 ΑΣΑΝΣΕΡ

366 Μ. ΤΟ ΛΕΠΤΟ:
Η ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΣΑΝΣΕΡ

381 ΜΕΤΡΑ ΥΨΟΣ

6.500 ΠΑΡΑΟΥΡΑ

410 ΗΜΕΡΕΣ: Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ
ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ

ΕΙΝΑΙ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΟ ΨΗΛΟΣ
ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΗ ΤΩΝ ΗΠΛ

ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΨΗΛΟ
ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

60 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΟΝΟΙ ΔΙΣΤΑΙ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ

Το Εμποάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ είναι ο πιο ψηλός ουρανοξύστης της Νέας Υόρκης. Κατασκευάστηκε το 1931 και αρχικά ονομάστηκε «Empoy (άδεια) Στέιτ Μπίλντινγκ», επειδή δύσκολα νοικιάζονταν οι μεγάλοι χώροι του. Μόνο η δημοτικότητα του παρατηρητηρίου του, απ' όπου μπορείς να δεις ολόκληρη την πόλη, τον έσωσε από τη χρεοκοπία.

Σηκώθηκα και **ΧΟΘΗΚΑ** στα γρήγορα σε μια ομάδα τουριστών.

ψηλά, ψηλά, ψηλά...

με το ασανσέρ

Ανεβήκαμε

86

ορόφους, μέχρι που φτάσαμε σε μια ευρύχωρη ταράτσα με πανοραμική θέα. Πλησίασα... και μου κόπηκε η ανάσα!

Τι υπέροχη θέα της πόλης!

Εγώ όμως, δυστυχώς, δεν είχα χρόνο να θαυμάσω

για πολύ το **Πανόραμα**: έπρεπε

να αναζητήσω την κυρία Σμιθ!

Είδα δίπλα μου μια κυρία

με μοβ φούτερ και τη ρώτησα:

- Με συγχωρείτε, μήπως είστε η Κυρία Σμιθ;

Έκανα την ίδια ερώτηση σε μια κυρία ντυμένη στα μπλε. Μου γύρισε την πλάτη:

- Τι θράσος!

Η τρίτη κυρία μου **τσίμπησε** το μάγουλο:

- Όχι, δεν με λένε Σμιθ, αλλά αν θέλεις λέγε με έτσι, ωραία μου **ποντικουλάκο!**

- Σ-συγγνώμη, έκανα λάθος...

Συνέχισα να ρωτάω... και να κάνω κακή εντύπωση! Στις 11:20 όμως δεν είχα βρει ακόμα την ιδιοκτήτρια της βαλίτσας και έτσι φώναξα δυνατά:

- ΚΥΡΙΑ Α. ΣΜΙΙΙΙΘ!!!

Γύρισαν όλοι ψιθυρίζοντας:

- Μα ποιος είναι αυτός; Από πού έρχεται; **Φαίνεται αμέσως ότι δεν είναι από τη Νέα Υόρκη!**

Έπειτα ένας φύλακας με

έπιασε από το αυτί και

με συνόδεψε μέ-

χρι το ισόγειο, για

να με πετάξει έξω!

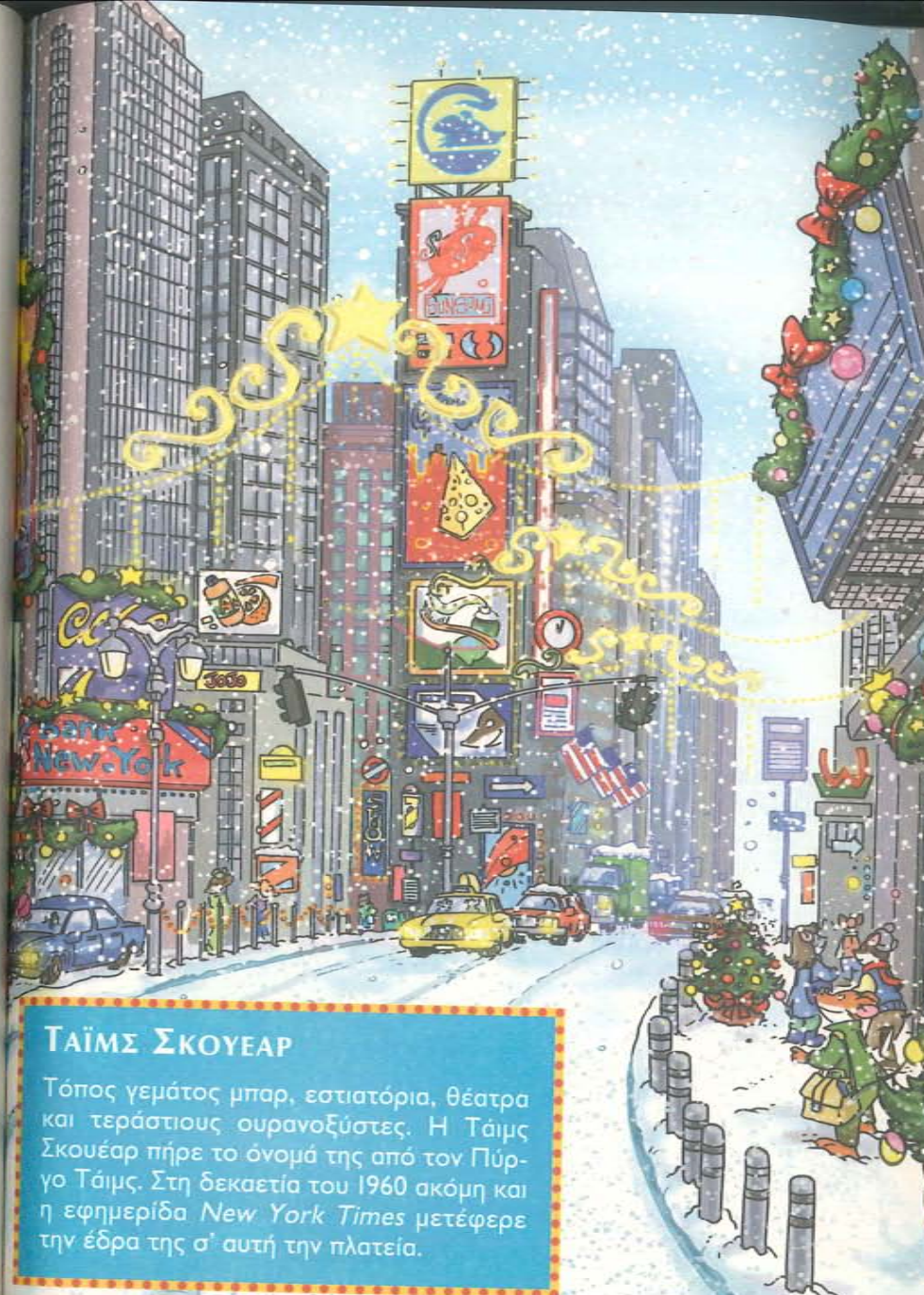

ΠΟΝΤΙΚΟΜΠΕΡΔΕΜΑ ΣΤΗΝ ΤΑΪΜΣ ΣΚΟΥΕΑΡ!

Ένα πλήθος περαστικών με κοίταξε με **ΑΠΟ-ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ**, αλλά έκανα ότι δεν τους είδα. Κοίταξα την ατζέντα της κυρίας Σμιθ και μετά το ρολόι μου: το επόμενο ραντεβού ήταν στην **ΤΑΪΜΣ ΣΚΟΥΕΑΡ** στις 12. Αν βιαζόμουν, μπορούσα ακόμα να τα καταφέρω και να τη συναντήσω εκεί!

Ξαναπήρα την Μπροντγουέι και **έβυρα** την κίτρινη βαλίτσα της κυρίας Σμιθ όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Κάποια στιγμή έφτασα σε μια πανέμορφη πλατεία γεμάτη κόσμο **βιοστικό**, με πανύψηλους **ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΕΣ** και πάρα πολλές **ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΕΣ** πινακίδες κάθε είδους. Βρισκόμουν στην Τάιμς Σκουέαρ!

ΤΑΪΜΣ ΣΚΟΥΕΑΡ

Τόπος γεμάτος μπαρ, εστιατόρια, θέατρα και τεράστιους ουρανοξύστες. Η Τάιμς Σκουέαρ πήρε το όνομά της από τον Πύργο Τάιμς. Στη δεκαετία του 1960 ακόμη και η εφημερίδα *New York Times* μετέφερε την έδρα της σ' αυτή την πλατεία.

Ενώ προσπαθούσα να ξαναπάρω ανάσα, από την **ΤΖΑΜΟΠΟΡΤΑ** ενός ξενοδοχείου βγήκαν δύο τρωκτικά με κομψή μπλε στολή και **ζετύλιζαν** ένα μεγάλο **ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΑΛΙ** φωνάζοντας:

- Γρήγορα, γρήγορα! Έρχεται εκείνη!
- Ποια εκείνη; Ποια έρχ...;

Το χαλί όμως με παρέσυρε και με έριξε καταγής!

Μετά σταμάτησε το ζετύλιγμά του μπροστά στην πόρτα μιας *πορτοτερούς* λιμουζίνας, απ' όπου βγήκε μια γοητευτική ξανθιά κυρία.

Στη στιγμή μαζεύτηκε ένα ολόκληρο πλήθος.

Όλοι φώναζαν:

- Αυτή είναι, αυτή ακριβώς, η **ΧΑΡΙΣ!**

Η κυρία περπάτησε στο χαλί χαμογελώντας και υπογράφοντας *αυτόγραφα*. Κάποια στιγμή πήγε να μου πατήσει την ουρά και φώναξα:

- ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΥΡΑ!

Εγώ εννοούσα τη δική μου, εκείνη όμως γύρισε και είδε ότι η ουρά του κομψού φορέματός της είχε πιαστεί στην πόρτα του αυτοκινήτου. Έσκυψε, μου έδωσε ένα σκαστό φιλί στο μάγουλο και το κόκκινο **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ** που

κρατούσε:

- Ευχαριστώ, ήρωά μου!

ΠΟΝΗΡΟΥΛΗ, ΤΙ ΖΗΤΑΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΚΦΕΛΕΡ;

Μέσα σε δευτερόλεπτα βρέθηκαν όλοι πάνω μου προσπαθώντας να μου αρπάξουν το τριαντάφυλλο.

- ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ! - ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ! - ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ! - ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΟΥ!

φώναζαν.

Για να προστατευτώ από το πλήθος, έμεινα κάτω από το χαλί μέχρι που τα δύο τρωκτικά με τη στολή με **τύλιξαν** σ' αυτό και με μετέφεραν στην ασφάλεια του ξενοδοχείου. Μετά κατάφερα να ξεφύγω ενώ το πλήθος σχολίαζε:

- Μα ποιος είναι αυτός; Από πού έρχεται;
Φαίνεται αμέσως ότι δεν είναι από τη Νέα Υόρκη!

Φαίνεται ότι δεν έχει ξαναδεί ποτέ **ΣΤΑΡ!**
Εγώ όμως δεν έδωσα σημασία, επειδή σκεφτόμουν ότι με όλη εκείνη τη **φασαρία** δεν είχα καταφέρει να βρω την κυρία Σμιθ!

Οπότε έπρεπε να πάω στο επόμενο ραντεβού, στο **ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΚΦΕΛΕΡ** στη μία, και είχα καθυστερήσει!

Έτρεξα σαν να με **ΚΥΝΗΓΟΥΣΕ** κανένας **ΤΡΕΛΑΜΕΝΟΣ** γάτος...

αλλά έφτασα με καθυστέρηση είκοσι λεπτών! Μου είχε κοπεί η ανάσα και κάθισα στην κίτρινη βαλίτσα για να ξεκουραστώ. Όταν σήκω-

ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΚΦΕΛΕΡ

Μια πόλη μέσα στην πόλη, το κέντρο Ροκφέλερ είναι ένα μεγάλο κέντρο με κήπους, καταστήματα, εστιατόρια και γραφεία. Τα Χριστούγεννα στήνουν το πιο μεγάλο χριστουγεννιάτικο δέντρο της Νέας Υόρκης.

ΠΟΝΗΡΟΥΛΗ,

ΤΙ ΖΗΤΑΣ ΣΤΟ...

σα το βλέμμα μου, είδα το πιο **ΦΟΒΕΡΟ** χριστουγεννιάτικο δέντρο στον κόσμο και μια υπέροχη πίστα για πατινάζ γεμάτη με άτομα κάθε ηλικίας, που φορούσαν χοντρά ρούχα και **ΑΣΤΕΙΑ** καπέλα. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή ένιωσα κάποιον να μου κάνει **Τοκ Τοκ** στην πλάτη:

– Ε, εσύ πονηρούλη, τι ζητάς στο κέντρο Ροκφέλερ; Δεν έχεις ξαναδεί **χριστουγεννιάτικο δέντρο**;

Όλοι σχολίασαν:

– Μα ποιος είναι αυτός; Από πού έρχεται;
Φαίνεται αμέσως ότι δεν είναι από τη Νέα Υόρκη!

Καθώς ο αστυφύλακας με απομάκρυνε τραβώντας με από το αντί φώναξα:

– Ψάχνω την κυρία Σμιιθ!!!

ΤΙ ΦΟΒΟΣ ΦΟΒΕΡΟΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο **ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ** με κατσάδιασε για τα καλά:
– Στη Νέα Υόρκη ο κόσμος δεν χάνει τον χρόνο
του καθισμένος σε βαλίτσες! Κουνήσου!

Μου θύμιζε τον παππού Τορκουάτο...

– Συγγνώμη, κύριε αστυφύλακα, έχετε
δίκιο, αλλά... ψιθύρισα **ΑΜΗΧΑΝΟΣ**.

Κοίταξα το ρολόι: ήταν **αργά**, η κυρία
Σμιθ θα είχε φύγει οπωσδήποτε! Έτσι,
πήρα τη βαλίτσα και προχώρησα προς το

ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Υπήρ-
χε όμως ένα πρόβλημα: δεν είχα χρήματα για να
πληρώσω το εισιτήριο! Πώς θα έμπαινα;
Ευτυχώς, στο αίθριο του μουσείου βρήκα ένα κα-

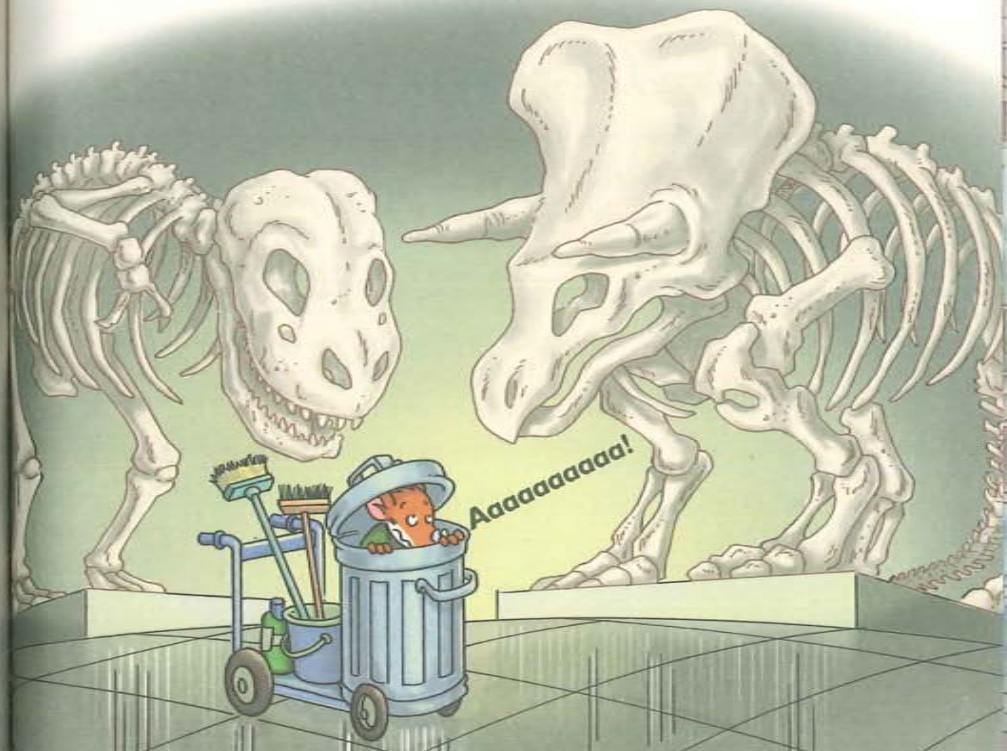

ρότσι καθαριότητας. Έκρυψα τη βαλίτσα πίσω
από ένα **ΦΥΤΟ**, **χώθηκα** μέσα στον κάδο για τα
σκουπίδια και ο υπεύθυνος για την καθαριότητα
με έβαλε στο μουσείο!

Όταν όμως έβγαλα το μουσούδι μου από τον κάδο...

ΜΠΡΡΡΡ! ΤΙ ΦΟΒΕΡΟΣ ΦΟΒΟΣ!

Με κοίταζε ένα τεράστιο κρανίο...

Δεν περίμενα να δω κρανίο **ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΥ** τόσο κοντά μου!

Έβγαλα μια στριγκλιά, **ΠΕΤΑΧΤΗΚΑ** έξω από τον κάδο και έτρεξα προς μια άλλη αίθουσα φωνάζοντας:

- ΒΟΗΘΕΙΑΑΑ! ΕΝΑ ΤΕΡΑΑΑΣ!

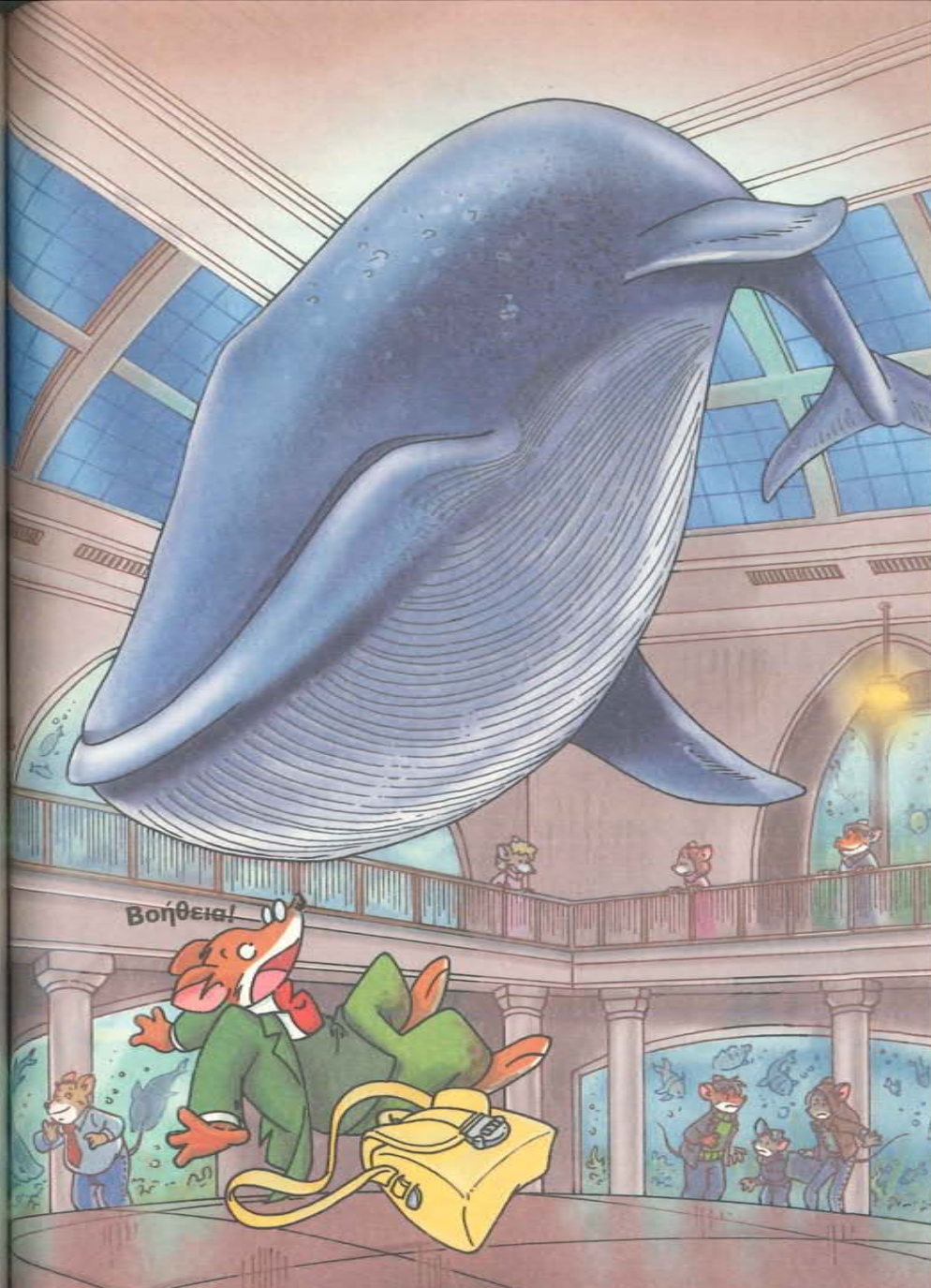
Όταν σταμάτησα όμως, ανάμεσα σε ένα πλήθος τουριστών που με κοίταζαν μην πιστεύοντας στα μάτια τους, σήκωσα το βλέμμα και είδα μια τεράστια **ΦΑΛΑΙΝΑ** που φαινόταν να πέφτει επάνω μου. Αυτό πήγαινε πολύ!

ΛΙΠΟΘΥΜΗΣΑ και χρειάστηκε να με συνεφέρουν με άλατα εξαιρετικά ώριμης παρμεζάνας!

- Τον καημενούλη, πολύ **ΦΟΒΗΤΣΙΑΡΗΣ!** άκουσα τις φωνές του κόσμου γύρω μου μόλις συνήλθα.

- Ναι, είναι λίγο **απρωμένος!**

- Μα ποιος είναι ; Από πού έρχεται; **Φαίνεται** αμέσως ότι δεν είναι από τη Νέα Υόρκη!

ΚΙ ΑΝ ΤΥΧΟΝ ΠΕΣΕΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ

Συμφορά μου, ούτε εκεί κατάφερα να συναντήσω την κυρία **ΣΜΙΘ!**

Πήρα την κίτρινη βαλίτσα και βγήκα από το μουσείο σαν **βρεγμένη γάτα**. Κοίταξα την ώρα: έπρεπε να κατευθυνθώ όσο πιο γρήγορα μπορούσα προς το επόμενο ραντεβού.

Σταμάτησα λοιπόν ένα ταξί και πρόσφερα στον ταξιτζή το χρυσό **ΡΟΛΟΪ** μου σε αντάλλαγμα μιας κούρσας.

– Στη γέφυρα του **ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ**, γρήγορα! του είπα μόλις μπήκα.

Ο ταξιτζής ξεκίνησε σαν βολίδα φωνάζοντας:

- ΓΙΟΥΧΟΓΟΥΓΟΥ!
ΓΙΟΥΧΟΓΟΥΓΟΥ!

Επιτέλους, μια ωραία καταδίωξη όπως στο **ΣΙΝΕΜΑ!**

– Χμ, συγγνώμη! Εγώ είμαι ένας τύπος, ή μάλλον ένας ποντικός, πολύ ήσυχος και επιπλέον με **ΖΑΛΙΖΕΙ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ!**

Πιο σιγά, σας παρακαλώ!

Εκείνος όμως συνέχισε να τρέχει κάνοντας ξιγκ-ξαγκ ανάμεσα στα αυτοκίνητα...

Μετά τα πρώτα 10 λεπτά είχα γίνει **ΑΣΠΡΟΣ** σαν το πανί... 20 λεπτά μετά είχα γίνει πράσινος σαν σάπιο μήλο... 30 λεπτά μετά άνοιξα το παράθυρο και...

10 λεπτά αργότερα...

20 λεπτά αργότερα...

30 λεπτά αργότερα...

ΟΥΡΓΚΚΛΠΛ, ΟΥΡΓΚ ΓΚΛΟΡΜΠ!!!

ΚΙΒΩΤΙΑ: θεμέλια από μπετόν αρμέ, στα οποία ακουμπά η γέφυρα. Το καθένα είναι μεγάλο σαν 4 γήπεδα τένις.

ΣΥΡΜΑΤΑ ΑΠΟ ΧΑΛΥΒΑ: κάθε σύρμα περιέχει 5.657 χλμ. ειδικού καλωδίου, ανθεκτικού στον άνεμο, στη βροχή και στο χιόνι.

ΑΤΣΑΛΙΝΕΣ ΔΟΚΟΙ: ζυγίζουν 4 τόνους (4.000 κιλά).

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ

Κατασκευάστηκε το 1883 από τον Γερμανό μηχανικό Τζον Α. Ρόμπλιν· αυτή η γέφυρα συνδέει το Μανχάταν με το Μπρούκλιν, που κάποτε ήταν δύο ξεχωριστές πόλεις. Έχει μήκος 1.091 μ. και είναι η πρώτη κρεμαστή γέφυρα που κατασκευάστηκε με χαλύβδινα σύρματα, χάρη σε 600 εργάτες.

Ο ταξιτζής, έξαλλος, με πέταξε έξω ουρλιάζοντας:
– Μα ποιος είσαι εσύ; Από πού έρχεσαι;
Ευτυχώς, είχαμε πλησιάσει στη γέφυρα του
Μπρούκλιν. Είναι πραγματικά απίστευτη και με-
γαλοπρεπής!

Πρόσεξα ότι τη στηρίζουν μεγάλα **ΣΧΡΜΑΤΑ**
από χάλυβα. Ενώ κατευθυνόμουν προς τη
ΛΟΡΙΔΑ για τους πεζούς σκέφτηκα:

«Είναι ωραία αυτή η γέφυρα, αλλά *αν τυχόν* κοπεί
ένα σκοινί; *Αν τυχόν* ξεχάσουν να ελέγξουν καλά
την **ΤΑΣΗ**; *Αν τυχόν* υποχωρήσει ακριβώς τώρα

ένας πυλώνας; Κι *αν τυχόν* ξεσπά-
σει **ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ**;
Τέλος πάντων, με κυρίεψε ένας
φοβερός φόβος και όταν βρέθηκα
στα μισά της γέφυρας φώναξα
πανικόβλητος:

Κυρία Σμιιθ, πού είστεεεε!!!

Σώστε με!!!

Όλοι όσοι βρίσκονταν στη γέφυρα με κοίταξαν
αποδοκιμαστικά ψιθυρίζοντας:

– Μα ποιος είναι αυτός; Από πού έρχεται;
**Φαίνεται αμέσως ότι δεν είναι από τη Νέα
Υόρκη!**

Ευτυχώς, έφτασε ένα μεγάλο γκρουπ **ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ**
και κατάφερα να κρυφτώ ανάμεσά τους: είχα με-
λανιάσει από την αμηχανία. Τι άσχημη εντύπωση
που έδινα!

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ακολουθώντας το γκρουπ έφτασα σε ένα γεφυράκι και ανέβηκα στο πλοίο που πήγαινε στη **Νήσο Λίμπερτι**.

Δυστυχώς, δεν είχα χρήματα για το εισιτήριο, στην τσέπη μου είχαν απομείνει μόνο μια **φλούδα τυριού** (χρησιμοποιημένη) και ένα **ΚΟΥΜΠΙ**.

Έτσι, πήγα στον καπετάνιο του πλοίου, έναν τύπο **μεγαλόσωμο** σαν ντουλάπα και με δύο χέρια μεγάλα σαν φτυάρια, και του ομολόγησα **ΤΡΕΜΟΝΤΑΣ** ότι δεν είχα πληρώσει εισιτήριο.

Εκείνος έτριψε τα χέρια του:

– Ωραία, ωραία, θα σε τακτοποιήσω εγώ, δηλαδή, ήθελα να πω, θα το φροντίσω εγώ. Πάρε εκείνη τη βούρτσα και **ΛΑΥΝΕ** τη γέφυρα! Θέλω να λάμπει! Αν μείνω **ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ**,

δεν θα σε πετάξω στη θάλασσα και θα σου πληρώσω το εισιτήριο για το **ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ!** Είναι η τυχερή σου μέρα, παλιοπόντικα!

– Αφού το λέτε εσείς... ψιθύρισα απαρηγόρητος. Αμέσως μετά βάλθηκα να πλένω. Όταν σήκωσα το βλέμμα μου, έμεινα άφωνος: είδα να ξεπροβάλλει μέσα από την ομίχλη εκείνη, η μυθική **ΛΕΪΝΤΙ ΛΙΜΠΕΡΤΙ**, το σύμβολο της Νέας Υόρκης!

ΟΙ ΕΦΤΑ ΑΚΤΙΝΕΣ
ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΙΣ ΕΦΤΑ
ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΦΤΑ
ΗΠΕΙΡΟΥΣ (ΑΣΙΑ, ΑΦΡΙΚΗ,
ΕΥΡΩΠΗ, ΩΚΕΑΝΙΑ,
ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗ, ΒΟΡΕΙΑ
ΑΜΕΡΙΚΗ, ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ).

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ!

Η Λέιντι Λίμπερτι, όπως την αποκαλούν στοργικά οι Νεοϋορκέζοι, είναι το σύμβολο της ελευθερίας για εκατομμύρια ανθρώπους. Το άγαλμα κατασκεύασε ο γλύπτης Φρεντερικ Μπαρτολντί και το χάρισαν οι Γάλλοι στις ΗΠΑ το 1886 για τα εκατό χρόνια της αμερικανικής ανεξαρτησίας. Την εσωτερική μεταλλική δομή έφτιαξε ο Γκιςτάβ Άιφελ.

ΠΥΡΙΟΣ ΜΕ ΦΛΟΓΑ ΑΠΟ
ΦΥΛΛΑ ΧΡΥΣΟΥ, ΣΥΜΒΟΛΟ
ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΠΙΝΑΚΙΔΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1776, ΕΤΟΣ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.

ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΠΑΣΜΕΝΕΣ
ΑΛΥΣΙΔΕΣ, ΠΟΥ ΕΛΘ ΔΕΝ
ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ
ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΤΥΡΑΝΝΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΕΧΕΙ ΥΨΟΣ 93 ΜΕΤΡΑ.

Το Άγαλμα Στήριξης

Όταν τέλειωσα το καθάρισμα, η γέφυρα **έλαμπε** και ο καπετάνιος, ικανοποιημένος, με χτύπησε φιλικά στην πλάτη (παράλιγο να την εξαρθρώσει):
– Αυτή είναι η **ΑΜΕΡΙΚΗ**, μικρέ! Πήγαινε, ανέβα στο άγαλμα και κοίτα προς το **ΜΕΛΛΟΝ** σου!

Μετά τα 100 σκαλιά...

Αποφάσισα να ακολουθήσω τη συμβουλή του και κατευθύνθηκα **ΚΟΡΑΛΜΕΝΟΣ** προς την είσοδο.

Άρχισα να ανεβαίνω τα 335 σκαλοπάτια που οδηγούσαν στα πόδια του αγάλματος, σέρνοντας πάντοτε την κίτρινη βαλίτσα!

Μετά τα 100 σκαλιά ένιωσα τους χτύπους της καρδιάς μου να **ΕΠΙΤΑΧΥΝΟΝΤΑΙ** σαν τρένο που τρέχει. Μετά τα 200 **βερνόμεν** στις σκάλες... Μετά τα 300

Μετά τα 200 σκαλιά...

Μετά τα 300 σκαλιά...

ρώτησα μια ηλικιωμένη και ζωηρή κυρία:
– Συγγνώμη, πόσο θέλουμε ακόμη;

Με κοίταξε με οίκτο:

– Άλλα **168** σκαλιά για να φτάσουμε στο κεφάλι, γιατί;

Οι άλλοι πίσω της σχολίασαν:

– Τι άψυχο τρωκτικό! Αχρηστο! Μα ποιος είναι; Από πού έρχεται; **Φαίνεται αμέσως ότι δεν είναι από τη Νέα Υόρκη!**

Με είχαν πει **άχρηστο**. Είχαν θίξει την περηφάνια μου, οπότε αποφάσισα να τους αποδείξω ότι ήμουν **ποντικός με τα όλα μου...** Έτσι, ανέβηκα τα τελευταία 168 σκαλιά τρέχοντας! Όταν έφτασα στην κορυφή, λιποθύμησα κρατώντας σφιχτά τη βαλίτσα!

ΣΕΝΤΡΑΛ ΠΑΡΚ

Με κατέβασαν δύο φύλακες, ενώ κρατούσα πάντοτε **αγκαλιά** την κίτρινη βαλίτσα, επειδή σκέφτηκαν πως είχα υψοφοβία.

Έτσι, όταν **ΣΥΝΗΛΘΑ**, βρισκόμουν ξανά στην αρχή της σκάλας!

Δεν είχα το κουράγιο να ανέβω πάλι και, πάντως, είχε περάσει η ώρα. Έπρεπε να τρέξω στο επό-

μενο ραντεβού: ΩΡΑ 18:00, **ΣΕΝΤΡΑΛ ΠΑΡΚ**.

Δεν θα σας αφηγηθώ όσα χρειάστηκε να αντιμετωπίσω για να φτάσω: έπλυνα ξανά τη **ΓΕΦΥΡΑ** ενός πλοίου για να πληρώσω το εισιτήριο και προχώρησα δύο ώρες μέσα στο χιόνι (σέρονοντας πάντοτε την κίτρινη βαλίτσα)!

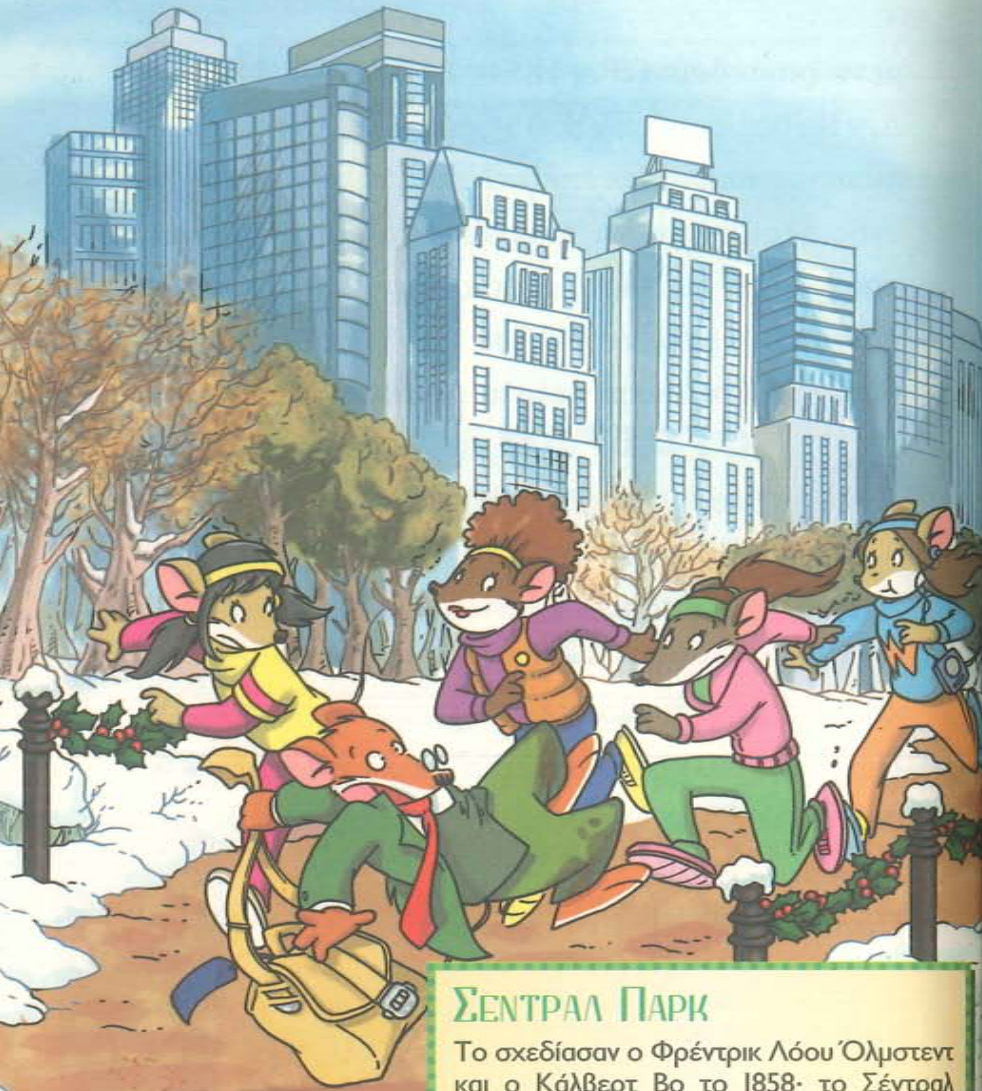

Κάποια στιγμή αποφάσισα να κάνω **ΟΤΟΣΤΟΠ**... αλλά σταμάτησε μόνο ένα φορτηγάκι που κουβαλούσε χαλασμένα τυριά!

Δεν μπορούσα να κάνω τον **σιχα-σιάρη**, οπότε έκλεισα τη μύτη μου και ανέβηκα. **ΤΙ ΦΟΒΕΡΗ ΜΠΟΧΑ!** Έφτασα στο Σέντραλ Παρκ την ώρα του ραντεβού, αλλά **βρομούσα** σαν κάδος απορριμάτων στο λιμάνι της Ποντικούπολης!

Παρηγορήθηκα με τη σκέψη ότι αυτή τη φορά θα **έβρισκα** οπωσδήποτε την κυρία Σμιθ και θα αλλάζαμε βαλίτσες.

ΣΕΝΤΡΑΛ ΠΑΡΚ

Το σχεδίασαν ο Φρέντρικ Λόου Όλμστεντ και ο Κάλμπερτ Βο το 1858· το Σέντραλ Παρκ είναι ο πνεύμονας πρασίνου της Νέας Υόρκης, ένα πάρκο 3,4 τ. χλμ., με περισσότερα από 500.000 δέντρα και θάμνους.

Καθώς ονειρευόμουν με ανοιχτά τα μάτια την υποδοχή των **ΣΥΓΓΕΝΩΝ** μου... ένα ωραίο μπάνιο γεμάτο **ΑΦΡΟ...**

ΖΕΣΤΟ φαγητό... ένα στρωμένο τραπέζι... βρέθηκα

ανάμεσα σε μερικές γοητευτικές και αθλητικές δεσποινίδες που έκαναν **ΤΖΟΚΙΝΓΚ**. Καθώς με παρέσυραν άκουσα που έλεγαν:

– Μα τι θέλει εδώ αυτό το ζωντόβολο; Ποιος εί-
ναι; Από πού έρχεται; **Φαίνεται αμέσως ότι δεν
είναι από τη Νέα Υόρκη!**

Εγώ όμως σκέφτηκα με θαυμασμό: «Τι φοβερές
τύπισσες οι Νεοϋορκέζες, κάνουν τζόκινγκ ακό-
μη και όταν χιονίζει!». Μετά λιποθύμησα για τρί-
τη φορά!

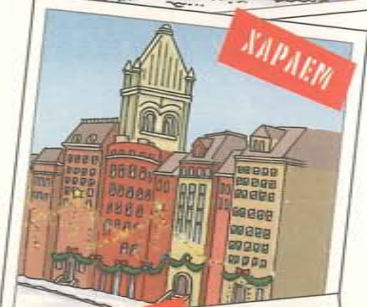

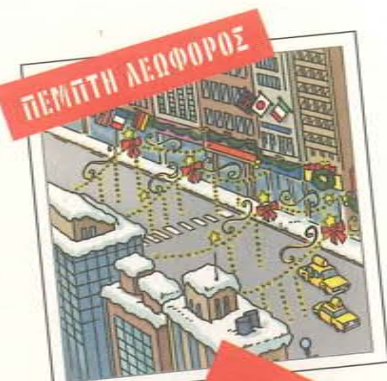
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Όταν συνήλθα, τα δρομάκια
του Σέντραλ Παρκ είχαν ερη-
μώσει. Είχα χάσει την **τελευ-
ταία** πιθανότητα να συναντήσω
την κυρία Σμιθ! Έτσι,

ΤΡΙΓΥΡΙΣΑ... ΤΡΙΓΥΡΙΣΑ...
ΤΡΙΓΥΡΙΣΑ... ΤΡΙΓΥΡΙΣΑ...

στους δρόμους της Νέας Υόρκης.
Είναι πραγματικά υπέροχοι!
Όλα ήταν γιορτινά **φωτισμένα**
και παντού όλοι φώναζαν:

- **ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!**
Χορωδίες από παιδάκια τρι-
γυρνούσαν στους δρόμους
τραγουδώντας χαρούμενα
χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

Πολλοί **ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΗΔΕΣ**
τριγυρνούσαν ντυμένοι στα
κόκκινα, χαϊδεύοντας τη λευκή
γενειάδα τους και
χτυπώντας κου-
δουνάκια.

- Καλά Χριστούγεννα σε όλους! φώναζαν με χα-
ρά. Καλά Χριστούγεννα! Χρόνια πολλά!
Όλοι ήταν ευτυχισμένοι,
ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΝΑ.
Όλοι επέστρεφαν στο σπίτι τους για να γιορτά-
σουν με την οικογένειά τους,
ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΝΑ.
Όταν, ξαφνικά, μου ήρθε μια ιδέα...

Κολ...;

Με νέα **ελπίδα** στην καρδιά έβγαλα ξανά την ατζέντα της κυρίας Α. Σμιθ. Στάθηκα κάτω από μια λάμπα και πρόσεξα καλύτερα τι έγραφε στο

τελευταίο ραντεβού της, που το είχε **σβήσει** το δάκρυ μου: τι να σήμαινε «Κολ»;

Και να, κοιτάζοντας προσεκτικά, κατάφερα να διαβάσω κάτι...

Έγραφε... «ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ ΣΕΡΚΛ»!

Κοίταξα γύρω για να **ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩ**...

ΜΑ ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ ΗΔΗ ΣΤΟ ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ ΣΕΡΚΛ!

Είναι μία από τις γωνίες του Σέντραλ Παρκ!

Ξάφνου μου ήρθε στο μυαλό ότι ακριβώς στο Κολόμπους Σερκλ έμεναν οι **ΜΑΚΑΡΟΥΡ**. Δεν θυ-

Κολ...;

Κολ...;

μόμουν τη διεύθυνση, αλλά θυμόμουν πώς ήταν το σπίτι στο οποίο ζούσαν.

Φαινόταν στη **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ** που μου είχε δείξει ο παππούς Τορκουάτο.

Καρτερικά, αποφάσισα ότι το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να αναζητήσω το σπίτι των Μακάρουρ: θα πήγαινα να

τους ζητήσω **ΒΟΗΘΕΙΑ** και θα έλεγα στον παππού ότι είχα χάσει τη βαλίτσα με τα δώρα. *Γύρισα και ξαναγύρισα, γύρισα και ξαναγύρισα, γύρισα και ξαναγύρισα...* στο Κολόμπους Σερκλ...

Μέχρι που, **επιτέλους**, αναγνώρισα το κτίριο στο οποίο ζούσαν οι Μακάρουρ: ένας τεράστιος **ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΗΣ**, πολυτελής, φωτισμένος, με αστραφτερούς καθρέφτες, τζάμια και φώτα.

Περπάτησα **ΗΤΡΟΠΑΛΑ** στο κόκκινο χαλί της εισόδου. Μόλις μπήκα, με υποδέχτηκε ένα **κύμα ζεστού αέρα**.

Τι καλά που ένιωθες εκεί μέσα!

Κολ...;

Κολ...;

Ο θυρωρός ήταν ένας τύπος **ΨΗΛΟΣ** και **ΜΥΩΔΗΣ**, ντυμένος στα κόκκινα, με χρυσές επωμίδες και καπέλο με γείσο.

Με αλαζονικό ύφος μου φώναξε κατάμουτρα:

– **ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ;**

Προσπάθησα να φανώ αξιοπρεπής και απάντησα:

– Είμαι **καλεσμένος** της οικογένειας Μακάρουρ.

Εκείνος κοίταξε τα μουσκεμένα και λασπωμένα ρούχα μου, τη βρόμικη βαλίτσα, την **ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ** μουσούδα μου και ξεφύσησε:

– Ναι, σε πιστέψαμε! Κάποιος όπως εσύ καλεσμένος των Μακάρουρ;

– Σας παρακαλώ, μπορείτε να ειδοποιήσετε τους Μακάρουρ ότι έφτασα; Ονομάζομαι Στίλτον, Τζερόνιμο Στίλτον, και έρχομαι από την **Ποντικούπολη**, επέμεινα.

– Τζερόνιμο **ΤΙ;** Και **ΠΟΥ** βρίσκεται αυτή η Ποντικούπολη;

Εγώ επέμεινα ευγενικά, αλλά σταθερά:

– Ονομάζομαι Στίλτον, *Τζερόνιμο Στίλτον*, και είμαι διευθυντής της εφημερίδας *Ηχώ των Τρωκτικών*!

Εκείνος **ξεκαρδίστηκε** στα γέλια κρατώντας την κοιλιά του:

– Αν εσύ είσαι διευθυντής εφημερίδας, τότε εγώ είμαι ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών!

Τότε έβγαλα μια μουσκεμένη **ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ** μου, όπου φαινόταν ακόμα:

– Μπορείτε να ειδοποιήσετε την οικογένεια Μακάρου, σας παρακαλώ; Ευχαριστώ.

Κάλεσε από το **ΕΣΠΕΡΙΚΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ** τους Μακάρου χωρίς να πάρει τα μάτια του από πάνω μου και γκρινιάζοντας:

– Είναι εδώ ένα μούτρο της κακιάς ώρας που λέει ότι ονομάζεται Τζερόνιμο Στίλτον και έρχεται από την Ποντικούπολη. Λέει ότι τον περιμένετε, αλλά...

Μετά κούνησε το κεφάλι του **σαστισμένος**:

– Πρέπει να τον αφήσω να ανέβει; Αμέσως; Τον περιμένετε στ' αλήθεια; Α, τότε καλά ...

Εντελώς **ΑΠΡΟΘΥΜΑ** έβγαλε το καπέλο του και υποκλίθηκε:

– Παρακαλώ, κύριε, μπορείτε να πάρετε το **ΑΣΑΝΣΕΡ** και να ανεβείτε στον τριακοστό τέταρτο όροφο.

μο, στολισμένο με κομψά έπιπλα. Ήταν γεμάτος από άτομα που **ΧΑΜΟΓΕΛΑΟΥΣΑΝ**. Ανάμεσα στα πολλά **ανέμελα** και **χαρούμενα** πρόσωπα, πρόσεξα εκείνο του παππού μου.

ΕΠΕΣΑ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΑ ΓΟΝΑΤΑ.

– Παππού, σε παρακαλώ, συγχώρεσέ με, έχασα τη βαλίτσα μου με όλα τα δώρα για τους Μακάρουρ!

– Μα τι λες, τα δώρα για τους Μακάρουρ είναι εδώ! φώναξε μια γυναικεία φωνή.

Μια κυρία νέα, ξανθιά, συμπαθητική ήρθε προς το μέρος μου.

Έσερνε μια κίτρινη βαλίτσα **ΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ...** Κολλημένη στη βαλίτσα υπήρχε μια μπλε ετικέτα (**ΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ...**) που έγραφε: *Τζερόνιμο Στίλτον*.

**Η ΒΑΛΙΤΣΑ
ΤΟΥ ΤΖΕΡΟΝΙΜΟ**

Μα ήταν η βαλίτσα **ΜΟΥ!**

– Μα... μα... μα... τις χίλιες μοτσαρέλες, εσείς είστε η κυρία Α. Σμιθ; φώναξα.

– Ναι, εγώ είμαι η **ΚΥΡΙΑ Α. ΣΜΙΘ**. Κι εσύ είσαι ο Τζερόνιμο Στίλτον, έτσι δεν είναι; είπε γελώντας.

– Ναι, εγώ είμαι ο Στίλτον, ο *Τζερόνιμο Στίλτον*, απάντησα αμέσως.

Εβείς τι κάνετε εδώ,
στο σπίτι των Μακάρου;

Εκείνη χαμογέλασε:

- Είμαι η Αναμπελ Μακάρουρ Σμιθ... Είμαι **κόρη** του Κλοντάικ Μακάρουρ, αλλά έχω παντρευτεί τον **ΚΟΚΟΝΑΤ ΣΜΙΘ!**

Ένας μελαψός τύπος με **ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟ**
ύφος έκανε ένα βήμα μπροστά:

– Χάρηκα, είμαι ο Κόκονατ Σμυθ! Ο σύζυγός της! Καλώς όρισες, Τζερόνιμο, από το πρωί σε περιμένουμε!

ΤΑ ΕΙΧΑ ΧΑΣΕΙ.

— Πώς με περιμένετε από το πρωί; Δεν καταλαβαίνω! ρώτησα έκπληκτος.

Ο παππούς ήρθε προς το μέρος μου.

– Μα, ναι, εγγονέ! Όταν η κόρη του φίλου μου του Κλοντάικ έφτασε εδώ, στο σπίτι, και άνοιξε τη ΒΑΔΙΤΣΑ, είδε ότι δεν ήταν η δική της.

Εγώ όμως την αναγνώρισα αμέσως: ήταν η βαλίτσα σου! Έτσι, η Άναμπελ προσπάθησε να σου **ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕΙ** και να σου πει να έρθεις αμέσως εδώ, στο ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ ΣΕΡΚΛ!

– Ε, βέβαια, Κολ... δεν ήταν το Πανεπιστήμιο Κολούμπια, αλλά το ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ ΣΕΡΚΛ! ψιθύρισα.

Ο παππούς Τορκουάτο συνέχισε:

– Δυστυχώς, η μπαταρία του τηλεφώνου άδειασε και το τηλεφώνημα **διακόπηκε**.

Κι εμείς σε **περιμέναμε** όλη τη μέρα. Επιτέλους, έφτασες, εγγονέ, πάνω στην ώρα για το χριστουγεννιάτικο **δείπνο!**

– Μα γιατί στην ατζέντα σου είχες σημειώσει όλα εκείνα τα **ρεανζεθού**, κάθε ώρα και σε διαφορετικό μέρος της Νέας Υόρκης; ρώτησα την Άναμπελ.

Εκείνη χαμογέλασε:

– Επειδή σκεφτόμουν σήμερα να σε συνοδεύσω στη **Νέα Υόρκη** για να δεις τα πιο ενδιαφέροντα σημεία της πόλης. Απ' ό,τι φαίνεται όμως, τα **ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕΣ** ήδη... μόνος σου!

Γέλασα:

**ΤΕΛΟΣ ΚΑΛΟ, ΟΛΑ ΚΑΛΑ,
ΑΝΑΜΠΕΛ!**

ΤΟΣΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΤΟΣΟ ΙΔΙΟΙ

Ενώ **γιορτάζαμε** όλοι μαζί τα Χριστούγεννα, όλοι οι Μακάρουρ και όλοι οι Στίλτον, πλησίασα στο μεγάλο **ΠΑΡΑΘΥΡΟ** που έβλεπε στο Σέντραλ Παρκ.

Μακριά, μακριά, μακριά τα δέντρα έσβηναν στον ορίζοντα στολισμένα από μια **ομίχλη** που έδινε στο πάρκο μια μαγική ατμόσφαιρα.

Οι ολόλευκες νιφάδες του **ΧΙΟΝΙΟΥ** έπεφταν στη γη στριφογυρνώντας ελαφρά στα φτερά του ανέμου.

Εκείνες οι νιφάδες μου θύμισαν την Ποντικούπολη.

Το χιόνι που έπεφτε στην Ποντικούπολη και στη Νέα Υόρκη ήταν το **ΙΔΙΟ**.

Πόσο όμοια είναι τα πράγματα που μετρούν πραγματικά: όλοι έχουμε την ίδια **ΚΑΡΔΙΑ** που χτυπά στο στήθος και κατά βάθος ζητά μόνο ένα πράγμα: την **ΕΥΤΥΧΙΑ**.

Γύρισα προς όλους τους παρευρισκόμενους ανοίγοντας τα μπράτσα μου και λέγοντας:

- Καλά Χριστούγεννα σε όλους, αγαπητοί φίλοι
του χθες και του σήμερα. Η ζωή είναι ωραία,
ο κόσμος είναι υπέροχος κι εγώ σας αγαπώ όλους!

Πολλές ιδέες
για αμερικανικά
Χριστούγεννα

Πώς να στολίσεις το δέντρο
και να φτιάξεις υπέροχα χριστουγεννιάτικα
στολίδια σε τέλειο αμερικανικό στιλ!

Μπισκότα με τζίντζερ για να στολίσεις το δέντρο

ΥΛΙΚΑ:

- * 450 γρ. αλεύρι * 200 γρ. ζάχαρη άχνη
- * 120 γρ. ζάχαρη μαύρη * 120 γρ. βούτυρο * 1 αυγό
- * 80 γρ. μελάσα * 1 κουταλιά τριμμένο τζίντζερ
- * 1 κουταλιά κανέλα
- * 1/2 κουταλιά τριμμένο χαρίφαλο
- * 1/2 κουταλιά τριμμένο μοσχοκάρυδο
- * 1 κουταλιά μαχιά σκόνη
- * 1 πρέζα αλάτι * χυμός λεμονιού * ένα ασπράδι αυχού

- 1 Σε ένα μπολ χτύπησε το βούτυρο με τη ζάχαρη και τη μελάσα μέχρι να γίνουν κρέμα. Σε ένα άλλο μπολ ανακάτεψε το αλεύρι, το αλάτι, τα μπαχαρικά και τη μαγιά.

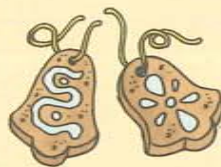
- 2 Ρίξε στο αλεύρι την κρέμα του βουτύρου και ζύμωσε. Μόλις ομογενοποιηθεί η ζύμη, τύλιξέ τη με διαφανή μεμβράνη και άφησέ τη στο ψυγείο για δύο ώρες.

- 3 Βγάλε τη ζύμη από το ψυγείο και άνοιξέ τη μέχρι να έχεις ένα φύλλο με πάχος περίπου μισό εκατοστό.

- 4 Κόψε στο φύλλο τα μπισκότα με τις κατάλληλες φόρμες (θυμήσου να ανοίξεις μια τρύπα στα μπισκότα για να τα κρεμάσεις). Βάλε τα σε ταψί στρωμένο με λαδόκολλα και ψήσε τα στους 180° για 15 λεπτά.

- 5 Άφησε τα μπισκότα να κρυώσουν και στο μεταξύ ετοίμασε το γλάσο: χτύπησε το ασπράδι με τη ζάχαρη άχνη και μερικές σταγόνες λεμόνι.

- 6 Όταν ετοιμαστεί το γλάσο, χρησιμοποίησέ το για να στολίσεις τα μπισκότα όπως θέλεις.

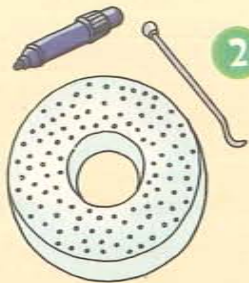
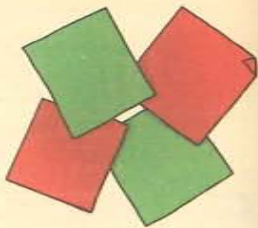
- 7 Πέρασε από την τρυπούλα ένα χρυσό κορδονάκι. Τα μπισκότα είναι έτοιμα για να τα κρεμάσεις στο δέντρο.

Γιρλάντα με φουντίτσες για να στολίσεις το σπίτι σου

ΥΛΙΚΑ:

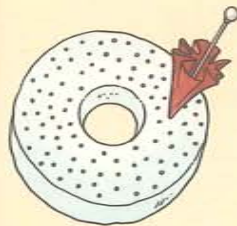
- * ένας δίσκος από φελιζόλ (διάμετρος περίπου 25 εκ.) με μια τρύπα στο κέντρο (διάμετρος 10 εκ.)
- * λεπτό ύφασμα πράσινο και κόκκινο
- * χρυσή κορδέλα τουλάχιστον 5 εκ.
- * καρό σκοτσέζικη κορδέλα ή με χριστουγεννιάτικα σχέδια
- * ψαλίδι με λάμα δια ζιγκ-ζαγκ
- * 1 βελονάκι πλεξίματος
- * 1 μαρκαδόρος

- 1 Κόψε μερικά τετράγωνα 5x5 εκ. από το πράσινο και το κόκκινο ύφασμα.

- 2 Με τον μαρκαδόρο κάνε σημάδια στο φελιζόλ σε απόσταση περίπου 1 εκ. το ένα από το άλλο. Έπειτα με το βελονάκι άνοιξε μικρές τρύπες εκεί όπου είναι τα σημάδια.

- 3 Τοποθέτησε ένα τετράγωνο κόκκινου υφάσματος στο τραπέζι και βάλε στο κέντρο την άκρη από το βελονάκι.

- 4 Τύλιξε το ύφασμα γύρω από το βελονάκι και, κρατώντας το με τα δάχτυλα, πέρνα τη φουντίτσα του υφάσματος σε μια τρύπα της κουλούρας από φελιζόλ.

- 5 Επανάλαβε τη διαδικασία, εναλλάσσοντας κάθε τόσο το κόκκινο με το πράσινο ύφασμα ή με τη χρυσή κορδέλα, μέχρι να σκεπάσεις εντελώς την επιφάνεια του φελιζόλ. Τέλος, στόλισέ το με τη σκοτσέζικη κορδέλα.

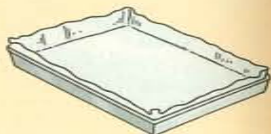
Είσε τη βοήθεια ενός ενήλικα
να ετοιμάσεις αυτά τα μπισκότα!

Μπράουνις υπέροχα μπισκότα

ΥΛΙΚΑ:

- * 250 γρ. ζάχαρη * 200 γρ. κουβερτούρα σε κομμάτια
- * 200 γρ. βούτυρο * 150 γρ. αλεύρι * 4 αυγά
- * 30 γρ. κακάο σε σκόνη * ένα φακελάκι βανίλια

- 1 Προθέρμανε τον φούρνο στους 180° και άλειψε με λίγο λιωμένο βούτυρο το ταψί, το οποίο θα καλύψεις με λαδόκολλα.

- 2 Λιώστ τη σοκολάτα με το βούτυρο σε μπεν μαρί, ανακατεύοντας κάθε τόσο.

- 3 Χτύπησε τα αυγά με τη ζάχαρη και τη βανίλια και πρόσθεσε το μίγμα του βουτύρου και της σοκολάτας. Τέλος, πρόσθεσε το κακάο σε σκόνη και το κοσκινισμένο αλεύρι.

- 4 Βάλε το μίγμα στο ταψί, ισιώνοντας την επιφάνειά του, και άφησέ το στον φούρνο για 40 λεπτά ή μέχρι η οδοντογλυφίδα που θα βάλεις να βγει στεγνή.

- 5 Αφού βγάλεις το μπράουνι από τον φούρνο, άφησέ το να κρυώσει τουλάχιστον για 45 λεπτά, πασπάλισέ το αν θέλεις με ζάχαρη άχνη και μετά κόψε το σε κομμάτια.

ΕΝΑ ΕΘΙΜΟ
Την περίοδο των Χριστουγέννων οι πρόσκοποι συνηθίζουν να πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι για να πουλήσουν τα μπράουνις που ετοίμασαν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ...	7
ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΟΝΕΙΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ	10
ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ; ΓΙΑΤΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ;	16
ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΗΛΟ	26
ΜΙΑ ΚΙΤΡΙΝΗ ΒΑΛΙΤΣΑ ΜΕ ΜΠΛΕ ΕΤΙΚΕΤΑ...	32
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΒΑΛΙΤΣΑ ΜΟΥ!	38
Η ΒΑΛΙΤΣΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ Α. ΣΜΙΘ	42
ΦΩΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ	48
ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ Α. ΣΜΙΘ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ!	52
ΨΗΛΑ, ΨΗΛΑ, ΨΗΛΑ ΣΤΟ ΕΜΠΑΪΑΡ ΣΤΕΪΤ ΜΠΛΑΝΤΙΝΓΚ!	56

ΠΟΝΤΙΚΟΜΠΕΡΔΕΜΑ ΣΤΗΝ ΤΑΪΜΣ ΣΚΟΥΕΑΡ!	62
ΠΟΝΗΡΟΥΛΗ, ΤΙ ΖΗΤΑΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΚΦΕΛΕΡ;	66
ΤΙ ΦΟΒΟΣ ΦΟΒΕΡΟΣ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ	70
ΚΙ ΑΝ ΤΥΧΟΝ ΠΕΣΕΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ;	74
ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	80
ΣΕΝΤΡΑΛ ΠΑΡΚ	86
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ	90
ΚΟΛ...;	94
Η ΚΥΡΙΑ Α. ΣΜΙΘ	100
ΤΟΣΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΤΟΣΟ ΙΔΙΟΙ	108
ΠΟΛΛΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ	111

Το διάβασμα είναι η πιο υπέροχη περιπέτεια.
Τι περιμένετε; Τρέξτε γρήγορα να διαβάσετε και
τις υπόλοιπες ιστορίες μου! Θα περάσετε υπέροχα.
Σας το εγγυώμαι εγώ, ο...

Τζερόνιμο
Σειλόν

1. Η Βασίλισσα και το Καρναβάλι...
Κέρδισα στο Παντολάτι!

2. Ο μυστηριώδης κλέφτης του τυριού

3. Ο Νάος του Ρουμπινίου της Φωτιάς

4. ΣΑ ΙΣΧΥΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙ

5. Η Μοψία Χάρις Ώνονα

6. Το μυστήριο του γιγάντιου μαργαριταριού

7. Βοήθεια, ένα τέρας στη λίμνη!

8. Το μυστήριο των σταγίων

9. Μαθήματα Καρδιέ

10. Πρα για πραιόδηλμα!

11. Μυστικός πράκτορας Μηδέν Μηδέν Κανά

12. Η Καίλοδα των Γιγάντων Σκελετών

13. Η περιεγγρή υπόθεση του Τιραμισού

14. ΣΟΣ! Ένας ποντικός στο διάστημα!

15. Επίθεση στο χρυσό άγαλμα

16. Το κνοί του θησαυρού-φάνασμα

17. Η διδάσκα της λευκής φώλιανας

18. Η περιεγγρή υπόθεση του Γκραν Οπέλ

19. Ο Τζερόνιμο επιστρέφει στο σχολείο!

20. Δεν είναι σούπερ ποντικός!

21. Τα μάνια σου στο πρώτο, Σίλλον!

22. Η περιεγγρή υπόθεση των βρομεραίων υπονόμων

23. Ένας ευγενικός ποντικός δεν κάνει... γουρουνίε!

24. Βουνό... τα προβλήματα

25. Ο Τζερόνιμο μετακορίζει

26. Ο Τζερόνιμο και η Τέλα στο Νησί του Πάσσα

27. Ο Τζερόνιμο... και μαγεύεται

28. Ο πειρατής του διαδικτύου

29. Η περιεγγρή υπόθεση του Βρομούρου Ηρωσταίσιου

30. Το μυστικό των τριών σαουραί

31. Εισόδεσαν να γίνεις μελεδοί, Τζερόνιμο!

32. Η περιεγγρή υπόθεση της μπλε επιδημίας

33. Ξύπνησε... η Πάπ Σπρυγγέ!

34. Η περιεγγρή υπόθεση του γιγάντιου καλαμαριού

35. Τι της θέλες ης διακόνες, Σίλλον;

36. Τέσσερις ποντικοί στην Αγρία Δώση

37. Αναγλυνίστε το χρυσό βιβλίο

38. Παντικόψανα... και γατοκραφίστες

39. Το μυστήριο με τις εφθε μπάμουςακες

40. Η περιεγγρή υπόθεση των Ολυμπικών Αγώνων

41. Το μυστήριο του πολέμου των ειδώσεων

42. Το μυστήριο της κρυστάλλινης γόνδολας

43. Το μυστήριο του Μαύρου Παπίρου

44. Καθαδιώξη στη Νέα Υόρκη

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΤΖΕΡΟΝΙΜΟ ΣΤΙΛΤΟΝ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

- 1 Ταξίδι στο Βασίλειο της Φαντασίας
- 2 Ταξίδι στο Βασίλειο της Φαντασίας 2. Η Αναζήτηση της Ευτυχίας
- 3 Ταξίδι στο Βασίλειο της Φαντασίας 3. Με το Δράκο του Ουράνιου Τόξου
- 4 Ταξίδι στο Βασίλειο της Φαντασίας 4. Η Συντροφιά των Ασημένιων Δράκων
- 5 Ταξίδι στο Βασίλειο της Φαντασίας 5. Το Ηφαίστειο της Φωτιάς Ξύπνησε

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ

ΠΟΝΤΙΚΙΝΓΚ

- 1 Θα γίνεις μεζεδάκι για τους δράκους!
- 2 Να το βγάλεις εσύ το δόντι του δράκου!
- 3 Κουνήσου, Τζερόνιμορντ! Κουνήσου!
- 4 Οι Ποντικινγκίνες παίρνουν εκδίκηση!

★ ΚΟΣΜΟΠΟΝΤΙΚΟΙ ★

- 1 Απειλή από τον πλανήτη Μπλούργκο
- 2 Μια εξωγήινη για τον κυβερνήτη Στίλτονιξ

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΙΑ

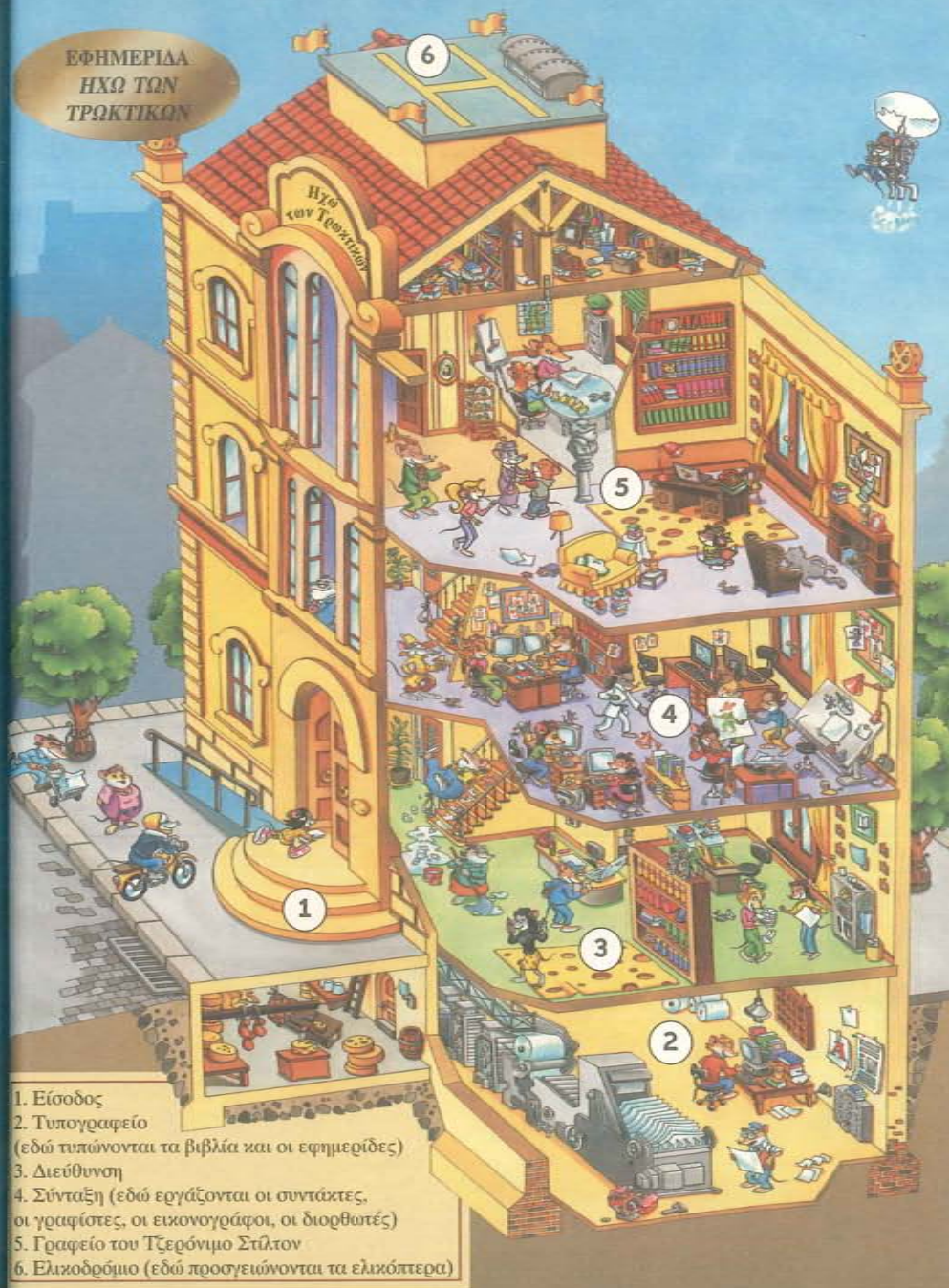
- 1 Το μικρό βιβλίο της φύσης
- 2 Το μικρό βιβλίο της διατροφής
- 3 Το μικρό βιβλίο της ειρήνης
- 4 Το μικρό βιβλίο της ευτυχίας

Τέα Σίστερς

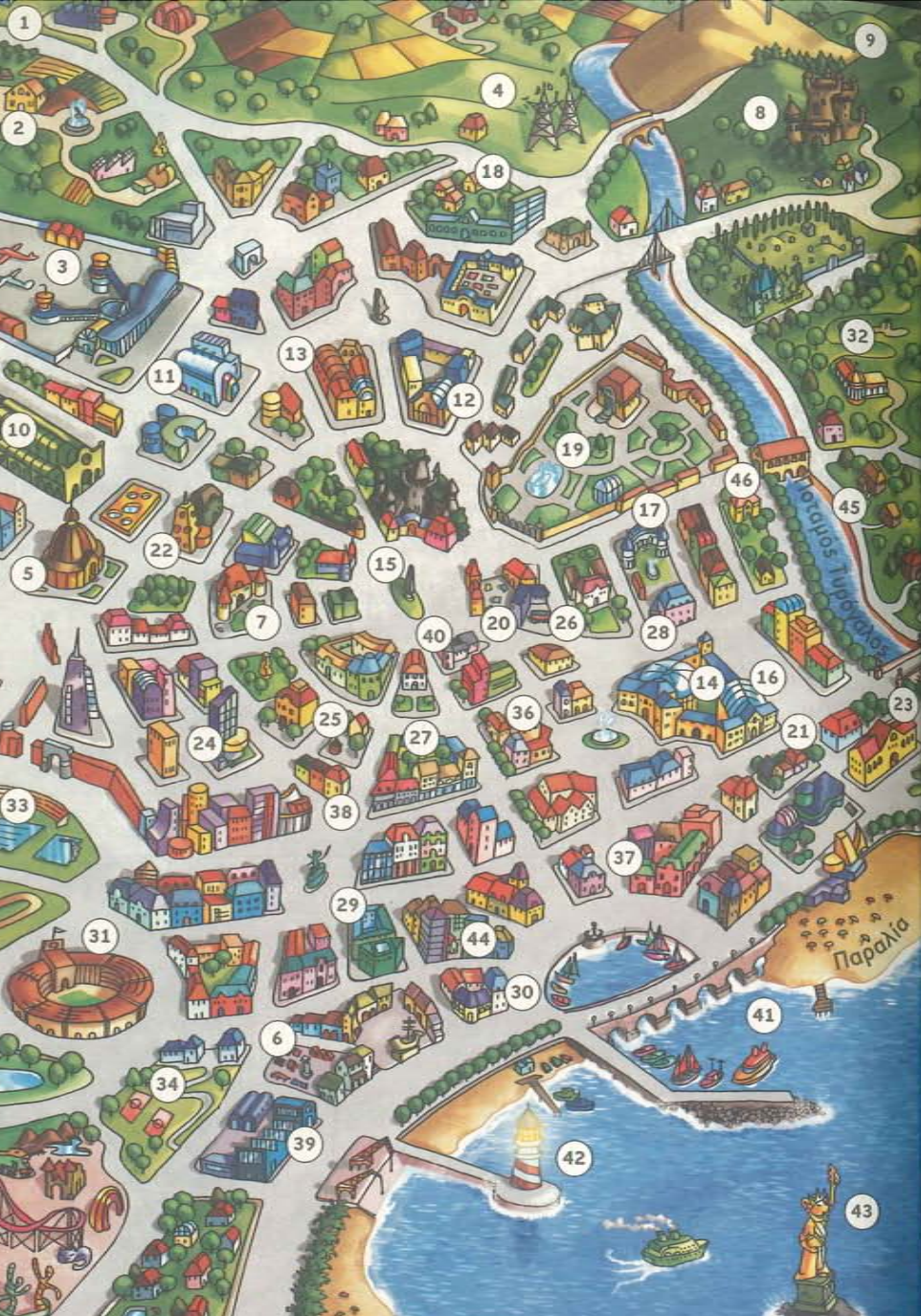
- 1 Ο έρωτας στη σκηνή του Τόπφορντ
- 2 Το μυστικό ημερολόγιο της Κολέτ
- 3 Οι Τέα Σίστερς κινδυνεύουν!
- 4 Διαγωνισμός χορού
- 5 Το σούπερ μυστικό πρότζεκτ
- 6 Πέντε φίλες για ένα μιούζικαλ
- 7 Ο δρόμος της επιτυχίας
- 8 Ποιος κρύβεται στο Τόπφορντ;

Και άλλες πολλές περιπέτειες, σύντομα κοντά σας!

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΗΧΩ ΤΩΝ
ΤΡΩΚΤΙΚΩΝ

1. Είσοδος
2. Τυπογραφείο (εδώ τυπώνονται τα βιβλία και οι εφημερίδες)
3. Διεύθυνση
4. Σύνταξη (εδώ εργάζονται οι συντάκτες, οι γραφίστες, οι εικονογράφοι, οι διορθωτές)
5. Γραφείο του Τζερόνιμο Στίλτον
6. Ελικοδρόμιο (εδώ προσγειώνονται τα ελικόπτερα)

Ποντικούπολη η πόλη των τρωκτικών

1. Βιομηχανική ζώνη της Ποντικούπολης
2. Τυροκομεία
3. Αεροδρόμιο
4. Ραδιοτηλεόραση
5. Αγορά τυριών
6. Ψαραγορά
7. Δημαρχείο
8. Πύργος της Σνομπαρίας
9. Επτά λόφοι της Ποντικούπολης
10. Σιδηροδρομικός σταθμός
11. Εμπορικό κέντρο
12. Κινηματογράφος
13. Γυμναστήριο
14. Αίθουσα συναυλιών
15. Πλατεία Ασπρηπετραξέξασπη
16. Θέατρο Τυροκέ
17. Γκραντ Οτέλ
18. Νοσοκομείο
19. Βοτανικός κήπος
20. Παζάρι του Κουτσού Ψύλλου
21. Σπίτι της θείας Λίλας και του Βενιαμίν
22. Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης
23. Πανεπιστήμιο και Βιβλιοθήκη
24. Εφημερίδα *Ποντικοτυπία*
25. *Ηχώ των Τρωκτικών*
26. Σπίτι του Τράπολα
27. Οίκοι μόδας
28. Εστιατόριο «Το Χρυσό Τυρί»
29. Κέντρο για την Προστασία του Περιβάλλοντος
30. Λιμενικό
31. Στάδιο
32. Γήπεδο γκολφ
33. Κολυμβητήριο
34. Γήπεδο τένις
35. Πάρκο αναψυχής
36. Σπίτι του Τζερόνιμο
37. Παλαιοπωλεία
38. Βιβλιοπωλείο
39. Ναυπηγείο
40. Σπίτι της Τέα
41. Λιμάνι
42. Φάρος
43. Άγαλμα της Ελευθερίας
44. Γραφείο του Ηρακλή Ποντιρό
45. Σπίτι της Πάτι Σπρινγκ
46. Σπίτι του παππού Τορκουάτο

Από εδώ, για τον Πορθμό του Θαλασσοπόντικα

Ποντικόνησος

1. Μεγάλη Παγωμένη Λίμνη
2. Κορυφή της Παγωμένης Λίμνης
3. Κορυφή Σουδινωτονπάγο
4. Κορυφή Πουπιοκρουοδεγίνεται
5. Ποντικιστάν
6. Τρανσποντικία
7. Βουνό των Βαμπίρ
8. Ηφαίστειο Ποντιφούτζι
9. Θειούχα Λίμνη
10. Διάβαση του Κουρασμένου Γάτου
11. Βρομερό Βουνό
12. Σκοτεινό Δάσος
13. Κοιλάδα των Βρικολάκων
14. Βουνό της Φρίκας
15. Διάβαση των Φαντασμάτων
16. Ρόκα Τακάνια
17. Εθνικό Πάρκο για την Προστασία της Φύσης
18. Λας Ποντίκας Μαρίνας
19. Απολιθωμένο Δάσος
20. Λίμνη
21. Λιμνολίμνη
22. Λιμνολιμνολίμνη
23. Λόφος της Γραβιέρας
24. Καστέλο Ζουζουνιάου
25. Κοιλάδα με Γιγάντιες Σεκόγιες
26. Πηγές Τυροκαυτερής
27. Θειούχα έλη
28. Γκίτζερ
29. Κοιλάδα των Αρουραίων
30. Κοιλάδα του Τηγανόψωμου
31. Έλη των Κουνουπιών
32. Λόφος του Ανθότουρου
33. Έρημος Καφτ αλ Καψάλαχ
34. Όαση Μεφτυσεπκαμήλα
35. Κορυφή της Μυζήθρας
36. Μαύρη Ζούγκλα
37. Ρίο Μοσκότο

Αγαπητά μου τρωκτικά,
καλή αντάμωση στην καινούρια περιπέτεια.
Μια περιπέτεια... να γλείφεις τα μουστάκια σου!
Σας το εγγυώμαι εγώ, ο...

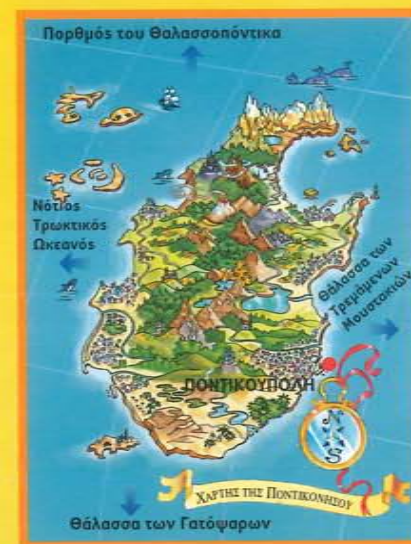
Τζερόνιμο Στίλτον

Ελάτε γρήγορα στην ιστοσελίδα μου!
Παιχνίδια, νέα, διαγωνισμοί
και πολλές εκπλήξεις
www.geronimostilton.com

Ο Τζερόνιμο Στίλτον ζει στην Ποντικού-πολη της Ποντικονήσου, ένα παράξενο νησί που μοιάζει με μισοφαγωμένο κομμάτι τυρί και βρίσκεται στο Νότιο Τρωκτικό Ωκεανό. Εκεί η φύση είναι προστατευμένη και οι ποντικοί ζουν ευτυχισμένοι.

Στον ελεύθερο χρόνο του, ο Τζερόνιμο συλλέγει παλιές κρούστες παρμεζάνας του 17ου αιώνα, αλλά αυτό που αγαπά περισσότερο είναι να γράφει βιβλία στα οποία αφηγείται τις συναρπαστικές περιπέτειές του!

Αν θέλετε να μάθετε περισσότερα για τις περιπέτειες του Τζερόνιμο και των φίλων του, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.geronimostilton.com